సూరెఫాతిహాః మక్కీరుకూ-1, ఆయతెఁ-7

బిస్మిల్లా - హిర్ర్రహ్ మా - నిర్ర్రహీమ్

1. అల్‌హమ్‌దు - లిల్లాహి - రబ్బిల్ తలమీన్.
2. అర్రహ్ - మా - నిర్రహీమ్.
3. మాలికి - యౌమిద్దీన్
4. ఇయ్యాక - నఆ్ - బుదు వఇయ్యాక - నస్‌తఈన్.
5. ఎహ్ - దినస్ - సిరాతల్ ముస్‌త - ఖీమ్.
6. సిరాతల్ - లజీన - అన్ అమ్త - అలైహిమ్
7. గైరిల్ - మగ్ - జూబి - అలై హిమ్ - వలజ్ - జాల్లీన్.

آياتها ٧ (١) سورة الفاتحة مكية (٥) ركوعها ١

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ۝

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ۝١ الرَّحْمٰنِ

الرَّحِيْمِ ۝٢ مٰلِكِ يَوْمِ الدِّيْنِ ۝٣

اِيَّاكَ نَعْبُدُ وَاِيَّاكَ نَسْتَعِيْنُ ۝٤

اِهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيْمَ ۝٥ صِرَاطَ

الَّذِيْنَ اَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ ۙ غَيْرِ

الْمَغْضُوْبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّآلِّيْنَ ۝٧

సూరెఫాతిహాః మక్కీ 7 వాక్యములు

అమిత దయ గలవాడును, ప్రేమించు వాడునగు అల్లాహ్ పేర

ఈ సూరాకు చాల పేరులు గలవు. అవి ఫాతిహాః, సూరతుష్ షిఫా ఉమ్ముల్ కితాబ్ అనునవి. ఫాతిహాః అనఁగా ప్రారంభము, ఇది ఖురానెషరీపునకు ప్రారంభమునఁగలదు. కావున ఈ పేరు గలిగెను. షిఫా అనఁగా స్వస్థత. ఈ సూరాను జబ్బుపడిన వారి పై పఠించినచో దేవుని అనుగ్రహము వలన వారికి స్వస్థత లభించును.

ఉమ్ముల్ కితాబ్ : ఉమ్ అనఁగా తల్లి, లేక మూలము, కితాబ్ అనఁగా ఖురానుగ్రంథము, ఖురానెషరీపులో అయిదు విషయములు వివరింపఁబడినవి. 1. దేవుని యేకత్వము (తౌహీదు). 2. విశ్వసించినవారికి ఉభయలోకములలో జయమును మోక్షమును గలవు అనియు విశ్వసింపని వారికి ఉభయలోకములలోను దుర్గతి పట్టును. 3. దేవుని ప్రార్థన. 4. ఉభయ లోకములలోను విజయమును మోక్షమును చేకూరునట్లు చూపు సన్మార్గము. 5. దేవుని విశ్వసించి ధర్మములననుసరించి దేవుని దయకు పాత్రులైనవారి చరిత్రములును, దేవుని నమ్మక పాపములకులోనై దేవుని కోపమునకు పాత్రులైనవారి వృత్తాంతములను, ఈ ఐదు విషయములును ఈ సూరలో సంగ్రహముగా తెలుపఁబడినవి. 1. సమస్త స్తోత్రములు, సర్వలోకములకు పోషకుఁడును. 2. అమిత దయగలవాఁడును, ప్రేమించువాఁడును, 3. తీర్పుదినమునకు పర్వాధికారియునగు దేవునికై యున్నవి. 4. ఓ దేవా! నిన్నే మేము పూజించుచున్నాము. నీ సహాయమే వేఁడుచున్నాము. 5. మాకు సన్మార్గము చూపుము. 6.నీవు అనుగ్రహించిన వారును. 7. నీ కొపమునకు పాత్రులు కానివారును, దుర్మార్గులు కానివారును, పోవు మార్గము చూపుము.

సూరెబఖరా, మదనీ, రుకూ-40, ఆయతెఁ-286

బిస్మిల్లా-హిర్రహ్ మా - నిర్రహీమ్

1. అలిఫ్ - లామ్ - మీమ్.

2. జాలికల్ - కితాబు - లారైబ
ఫీహి - హుదల్ - లిల్
ముత్తఖీన్.

3. అల్లజీన - యూమి నూన - బిల్ -
గైబి - వయుఖీ
మూనస్ - సే లా త - వమిమ్మా -
రజఖ్ నాహుమ్ - యున్ - ఫిఖూన్

4. వల్లజీన - యూమి - నూన - బిమా -
ఉన్ జీల - ఇలైక - వమా ఉన్‌జీల -
మిన్ - ఖబ్‌లిక - వబిల్ - ఆఖిరతి -
హుమ్ - యూఖినూన్.

بِسۡمِ اللّٰهِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِيۡمِ ۝

الٓمّٓ ۚ ذٰلِكَ الۡكِتٰبُ لَا رَيۡبَ ۛۚ فِيۡهِ ۛۚ هُدًى
لِّلۡمُتَّقِيۡنَ ۝۲ الَّذِيۡنَ يُؤۡمِنُوۡنَ بِالۡغَيۡبِ وَ
يُقِيۡمُوۡنَ الصَّلٰوةَ وَمِمَّا رَزَقۡنٰهُمۡ يُنۡفِقُوۡنَ ۝۳
وَالَّذِيۡنَ يُؤۡمِنُوۡنَ بِمَاۤ اُنۡزِلَ اِلَيۡكَ وَمَاۤ
اُنۡزِلَ مِنۡ قَبۡلِكَ ۚ وَبِالۡاٰخِرَةِ هُمۡ يُوۡقِنُوۡنَ ۝۴

సూరెబఖరా, మదనీ, 286 వాక్యములు

అమిత దయ గలవాడును, ప్రేమించు వాడునగు అల్లాహ్ పేరున

ఇది గొప్పసూరా, ఇందనేక ధర్మములు చెప్పబడినది. ఇందు ఆవునకు సంబంధించిన కథ కలదు. కావున దీనికి సూరయె బఖర (ఆవు) అని పేరు గలిగెను. 1. ఇట్టి పాడియక్షరములు కొన్ని సూరాలకు ప్రారంభమున గలవు. వీనిని హురూఫె ముఖత్త ఆత్ అందురు. వీని వాస్తవమైన అర్థము దేవునికే యెఱుక. ఇది యొక గొప్పరహస్యము. అయినను కొందఱు విద్వాంసులు వీనికి అర్థము చేసియున్నారు. అచ్చటచ్చట వానిని వ్రాయుదుము. నేను దేవుఁడను సర్వజ్ఞుండను, అని వీని యర్థము కొందఱు ఇది ఈ సూరాపేరు అందురు. 2. ఈ గ్రంథమును గూర్చి యెట్టి సందేహములేదు. ఇది భక్తులకు సన్మార్గము చూపును. 3. ఆ భక్తులు, అగోచరముల (గైబు)ను విశ్వసించువారు, నమాజును స్థిరముగా సలుపువారు, మేము వారికి నొసంగిన దాని నుండి దానము చేయువారును. 4. నీకు నొసంగఁబడిన దానిని నీ కంటె ముందుగా నొసంగఁబడిన దానిని విశ్వసించు వారును, పరలోకము నందు నమ్మిక గలవారును.

5. ఉలా-ఇక-అలా--హుదమ్-మిర్-రబ్బిహిమ్-వ-ఉలా-
-ఇక- హుముల్-ముఫ్-లిహూన్ 6. ఇనల్లజీన-
కఫరూ-సవాఉన్-ఉలై హిమ్- అ- అన్- జర్- త-హుమ్-
అమ్- లమ్-తున్-జిర్-హుమ్-లా- యూమినూన్. 7.
ఖతమల్లాహు- అలా - ఖులూ-- బిహిమ్ - అలా-సమ్
ఇహిమ్ --వ-అలా- అబ్-సారి-హిమ్ -గిషావతున్-
వలహుమ్-అజాబున్ -- అజీమ్. 8. వమినన్నాసి-మన్--
యఖూలు - ఆమన్నా - బిల్లాహి - వబిల్ యౌమిల్ - ఆఖిరి-
వమా - హుమ్ - బిమూ - మినీన్. 9. యుఖాది - ఊ -
నల్లాహ - వల్లజీన - ఆమనూ - వమా - యఖ్ - ద ఊన-
ఇల్లా - అన్‌పుస - హుమ్ - వమా - యష్‌ఉరూన్.10. ఫీ-
ఖులూ -బి -హిమ్ - మరజున్ -ఫజా - ద- హు-ముల్లాహు
- మరజన్- వహుమ్ అజాబేన్ అలీముమ్- బిమా- కానూ-
యక్ - జి - బూన్. 11.వ ఇజా - ఖీల -లహుమ్ - లాతుఫ్-
సిదూ- ఫిల్- అర్ - జి- ఖాలూ - ఇన్న మా- నహ్‌ను ముస్-
లిహూన్. 12. అలా- ఇన్నహుమ్- హుముల్- ముఫ్‌సిదూన
- వలాకిల్ - లాయష్ - ఉరూన్. 13. వఇజా - ఖీల -
లహుమ్ - ఆమినూ - కమా - ఆమనన్నాను - ఖాలూ -
అనూమిను - కమా - ఆమనస్ - సుఫ హాఉ - అలా -
ఇన్నహుమ్ - హుముస్ - సుఫహా ఉ- వలాకిల్ - లాయల్-
లమూన్. 14. వ -ఇజా- ల - ఖుల్ల- జీన -ఆమనూ -ఖాలూ
-ఆ - మన్నా - వ ఇజా - ఖలౌ - ఇలా - షయా - తీనిహిమ్ -
ఖాలూ - ఇన్నా మఅ - కుమ్ - ఇన్నమా - నహ్ను - ముస్ -
తహ్ - జి - ఊన్. 15. అల్లాహు - యస్ - తహ్ - జిఉ -
బిహిమ్ -వయ - ముద్దు- హుమ్ -ఫీ -తుగ్ -యానిహిమ్ -
యఅ్‌మహూన్.

أُولَٰئِكَ عَلَىٰ هُدًى مِّن رَّبِّهِمْ ۖ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٥﴾
إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ أَأَنذَرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنذِرْهُمْ
لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٦﴾ خَتَمَ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ وَعَلَىٰ سَمْعِهِمْ ۖ وَعَلَىٰ
أَبْصَارِهِمْ غِشَاوَةٌ ۖ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٧﴾ وَمِنَ النَّاسِ
مَن يَقُولُ آمَنَّا بِاللَّهِ وَبِالْيَوْمِ الْآخِرِ وَمَا هُم بِمُؤْمِنِينَ ﴿٨﴾
يُخَادِعُونَ اللَّهَ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَمَا يَخْدَعُونَ إِلَّا أَنفُسَهُمْ
وَمَا يَشْعُرُونَ ﴿٩﴾ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ فَزَادَهُمُ اللَّهُ مَرَضًا ۖ
وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ بِمَا كَانُوا يَكْذِبُونَ ﴿١٠﴾ وَإِذَا قِيلَ
لَهُمْ لَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ قَالُوا إِنَّمَا نَحْنُ مُصْلِحُونَ ﴿١١﴾
أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ الْمُفْسِدُونَ وَلَٰكِن لَّا يَشْعُرُونَ ﴿١٢﴾ وَإِذَا
قِيلَ لَهُمْ آمِنُوا كَمَا آمَنَ النَّاسُ قَالُوا أَنُؤْمِنُ كَمَا آمَنَ
السُّفَهَاءُ ۗ أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ السُّفَهَاءُ وَلَٰكِن لَّا يَعْلَمُونَ ﴿١٣﴾
وَإِذَا لَقُوا الَّذِينَ آمَنُوا قَالُوا آمَنَّا وَإِذَا خَلَوْا إِلَىٰ
شَيَاطِينِهِمْ قَالُوا إِنَّا مَعَكُمْ إِنَّمَا نَحْنُ مُسْتَهْزِئُونَ ﴿١٤﴾
اللَّهُ يَسْتَهْزِئُ بِهِمْ وَيَمُدُّهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿١٥﴾

5. తమ దేవుని సన్మార్గమునం దున్నవారు. మఱియు వారే మోక్షము పొందువారు. 6. అవిశ్వాసులైన వారికి నీవు భయబోధ చేసినను చేయకపోయినను వారికది సమానమే. వారు విశ్వసింపరు. దేవుడు(వారి హృదయముల పైనను, వారి చెవుల పైనను ముద్రవేసియున్నా(డు. వారి కన్నులపై తెర కప్పియున్నది. వారికి గొప్ప బాధగలదు. 8. కొందఱు ప్రజలు, మేము దేవుని యుందును తుది దినమందును విశ్వాసముంచితిమని పలుకుదురు. వారు విశ్వాసులు కానేకారు. 9. దూవునిని, విశ్వాసులను వారు మోసగించుచున్నారు. నీజమేమనగా! వారు తమ్ముతామే తప్ప నితరులను మోసగించుట లేదు. కాని అది వారు గ్రహింపకున్నారు. 10. వారి హృదయములలో రోగమున్నది. వారి రోగమును దేవు(డు హెచ్చుగా(జేసెను. వారు అసత్యము పలుకుచుండుట వలన వారికి బాధయున్నది. 11. భువి (దేశము) యందు యుపద్రవము గలిగింపకు(డు అని వారితో(జెప్పినచో మేము చక్క (బఱచువారము మాత్రమే అని వారు పలుకుదురు. 12. జాగ్రత్త పడు(డు! నిశ్చయంబుగ వారే యుపద్రవములు చేయువారు. కాని వారు దానిని గ్రహింపరు. 13. వారితో "సర్వజనులు విశ్వసించినట్లు మీరును విశ్వసింపు(డు" అని చెప్పినచో మూఢులు విశ్వసించినట్లు మేమును విశ్వసింపవలయునా? అని వారు పలుకుదురు. జాగ్రత్తపడు(డు. వారే మూఢులు. కాని వారికది తెలియదు. 14. వారు ముసల్మానులతో కలియునపుడు మేము విశ్వసించినారము అని పలుకుదురు. వారు పిశాచములవంటి తమ దుష్టనాయకులతో ఏకాంతమునందు కలిసినపుడు నిశ్చయముగా మేము మీతో నున్నాము. మేము ముసల్మానుల నెగతాళి మాత్రము చేయుచుందుము అని చెప్పదురు. 15. దేవు(డు వారి పరిహాసమునకు శిక్ష విధించును. వారిని వారి దుర్మార్గములోనే వదలుచున్నా(డు. వారు అంధులై యున్నారు.

16. ఉలా-ఇకల్లజీ-నష్-తరవుజ్-జలా-లత-బిల్-హుదా-ఫమా రబిహత్-తిజారతు-హుమ్-వమా-కానూ-ముహ్-తదీన్. 17. మస-లుహుమ్-కమస-లిల్-లజీస్-తౌఖద-నారన్-ఫలమ్మా-అజా-అత్-మాహౌలహూ-జేహ-బల్లాహు-బినూరిహిమ్-వత-రక-హుమ్-ఫీజులు-మాతిల్-లాయుబ్-సేరూన్. 18. సుమ్ముమ్-బుక్మున్-ఉమ్-యున్-ఫహుమ్-లా-యర్-జిఊన్. 19. ఔ-కసయ్యిబిమ్-మినస్-సమాఇ-ఫీహి-జులుమాతున్-వరత్ దున్-ఏబర్-ఖున్-యజ్అలూన-అసాబి-అహుమ్-ఫీ-ఆజానిహిమ్-మినస్సవా-ఇఖి-హజరల్-మౌత్. వల్లాహు-ము హీ-తుమ్-బిల్-కాఫిరీన్. 20. యకాదుల్-బర్ఖు-యఖ్-తఫు-అబ్-సారహుమ్-కుల్లమా-అజాఅ-లహుమ్-మషౌ-ఫీహి-వఇజా-అజ్ లమ-తలై హిమ్-ఖాము-వలౌ-షా-అల్లాహు-లజహబ-బిసమ్-ఇహిమ్-వ-అబ్‌సా-రిహిమ్-ఇన్నల్లాహ-అలా-కుల్లి-షైఇన్-ఖదీర్. 21. యా-అయ్యు-హన్నాసుత్-బుదూ-రబ్బకు-ముల్లజీ-ఖలఖ-కుమ్-వల్లజీన-మిన్-ఖబ్-లికుమ్-లఅల్లకుమ్-తత్తఖూన్. 22. అల్లజీ-జఅల లకుముల్-అర్జ-ఫిరాషన్-వస్-సమాఅ-బినాఅన్-వఅన్-జేలమినస్-సమాఇ-మాఅన్-ఫఅఖ్-రజ-బిహీ-మినస్-సమరాతి-రిజ్-ఖల్-లకుమ్-ఫలా-తజ్అలూ-లిల్లాహి-అన్దాదన్-వఅన్తుమ్-తఅ-లమూన్. 23. వఇన్‌కున్-తుమ్-ఫీరైబిమ్-మిమ్మా-నేజ్‌జల్ నా-అలా-అబ్దినా-ఫాతూ-బి-సూరతిమ్-మిమ్-మిస్‌లిహీ-వద్‌ఊ-షుహ-దాఅకుమ్-మిన్ దూనిల్లాహి-ఇన్‌కున్ తుమ్-సాదిఖీన్.

الٓمّٓ ١ ٥ البقرة ٢

اُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ اشْتَرَوُا الضَّلٰلَةَ بِالْهُدٰى فَمَا رَبِحَتْ تِّجَارَتُهُمْ
وَمَا كَانُوْا مُهْتَدِيْنَ ﴿١٦﴾ مَثَلُهُمْ كَمَثَلِ الَّذِى اسْتَوْقَدَ نَارًا ۚ
فَلَمَّآ اَضَآءَتْ مَا حَوْلَهٗ ذَهَبَ اللّٰهُ بِنُوْرِهِمْ وَتَرَكَهُمْ فِىْ
ظُلُمٰتٍ لَّا يُبْصِرُوْنَ ﴿١٧﴾ صُمٌّ بُكْمٌ عُمْىٌ فَهُمْ لَا يَرْجِعُوْنَ ﴿١٨﴾ اَوْ
كَصَيِّبٍ مِّنَ السَّمَآءِ فِيْهِ ظُلُمٰتٌ وَّرَعْدٌ وَّبَرْقٌ ۚ يَجْعَلُوْنَ
اَصَابِعَهُمْ فِىْٓ اٰذَانِهِمْ مِّنَ الصَّوَاعِقِ حَذَرَ الْمَوْتِ ؕ وَاللّٰهُ مُحِيْطٌۢ
بِالْكٰفِرِيْنَ ﴿١٩﴾ يَكَادُ الْبَرْقُ يَخْطَفُ اَبْصَارَهُمْ ؕ كُلَّمَآ اَضَآءَ لَهُمْ
مَّشَوْا فِيْهِ ۙ وَاِذَآ اَظْلَمَ عَلَيْهِمْ قَامُوْا ؕ وَلَوْ شَآءَ اللّٰهُ لَذَهَبَ
بِسَمْعِهِمْ وَاَبْصَارِهِمْ ؕ اِنَّ اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ شَىْءٍ قَدِيْرٌ ﴿٢٠﴾ ع يٰٓاَيُّهَا
النَّاسُ اعْبُدُوْا رَبَّكُمُ الَّذِىْ خَلَقَكُمْ وَالَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِكُمْ
لَعَلَّكُمْ تَتَّقُوْنَ ﴿٢١﴾ الَّذِىْ جَعَلَ لَكُمُ الْاَرْضَ فِرَاشًا وَّالسَّمَآءَ بِنَآءً
وَّاَنْزَلَ مِنَ السَّمَآءِ مَآءً فَاَخْرَجَ بِهٖ مِنَ الثَّمَرٰتِ رِزْقًا لَّكُمْ ۚ
فَلَا تَجْعَلُوْا لِلّٰهِ اَنْدَادًا وَّاَنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ ﴿٢٢﴾ وَاِنْ كُنْتُمْ فِىْ رَيْبٍ
مِّمَّا نَزَّلْنَا عَلٰى عَبْدِنَا فَاْتُوْا بِسُوْرَةٍ مِّنْ مِّثْلِهٖ ۪ وَادْعُوْا
شُهَدَآءَكُمْ مِّنْ دُوْنِ اللّٰهِ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ﴿٢٣﴾

منزل ١

16. వారే సన్మార్గమునకు బదులుగ దుర్మార్గమును కొన్నవారు. కాని వారి బేరము లాభకరము కాలేదు. మఱియు వారు సన్మార్గము పొందినవారును కారైరి.17. వారి విషయము ఒకఁడు అగ్నిని వెలిగింపగా కొందఱా వెలుతురులో చుట్టుపట్లనున్న దానిని చూచి దైవవశమున అది ఆఱిపోయినపుడు చీఁకట్లు క్రమ్ముకొనఁగా వారేమియు చూడలేకపోయినట్లైనది. 18. వారు చెవిటివారు, మూఁగవారు, గ్రుడ్డివారు. కావున వెలుతురు వైపునకు మరలరు. 19. లేక, వారి విషయము ఆకాశము నుండి కురియు ఘోర వర్షము వలెనున్నది. అందు చీఁకట్లు, ఉఱుములు, మెఱుపులున్నవి. వారు ఘోరమైన ఉఱుముల వలన చావుభీతిచేత తమవ్రేళ్లను చెవులలో దూర్చుకొనుచున్నారు. దేవుఁడు అవిశ్వాసులను ఆవరించి యున్నాఁడు. 20. మెఱుపులు వారికన్నులను నెగురఁగొట్టుకొని పోవునట్లున్నవి. వారికి వెలుతురు కనఁబడునప్పుడెల్ల వారు అందు నడతురు. మఱియు చీఁకటి క్రమ్ముకొనినచో వారు నిలిచిపోవుదురు. దేవుఁడు కోరినచో వారి చెవులను కన్నులను దీసికొనిపోవును. నిశ్చయముగా దేవుఁడు సర్వశక్తుడు. 21. ఓ ప్రజలారా!మీరు భక్తిపరులగుటకై మిమ్ములను, మీ పూర్వికులను పుట్టించిన పోషకుడఁగు దేవునిని పూజింపుఁడు. 22. అతఁడే మీ కొఱకు భూమిని పఱుపుగాను ఆకాశమును పై కప్పుగాను జేసి యాకాశము నుండి నీరు కురియించి దానివలన మీ యాహారము కొఱకు ఫలములను కల్పించెను. కావున మీరు దేవునికి సాటికల్పింపకుఁడు. అది మీకు తెలిసియేయున్నది. 23. మేము, మా భక్తుని కొసంగిన ఖురానును గూర్చి మీకు సందేహమున్నచో దానివంటి యొక సూరాను మీరు దీసికొనిరండు. మఱియు మీరు సత్యవంతులైనచో దేవుని వదలి మీ సమస్త సహాయులను పిలిచికొనుఁడు.

24. ఫఇల్-లమ్-తఫ్-అలూ-వలన్-తఫ్అలూ-ఫత్తఖున్-నారల్లతీ-వఖూదు-హన్నాసు-వల్-హి-జారతు-ఉ-ఇద్దత్-లిల్-కాఫిరీన్. 25. వబష్-షిరిల్ల-జీన-ఆమనూ-వ-అమిలుస్-సాలిహాతి-అన్న-లహుమ్-జన్నాతిన్-తజ్‌రీ-మిన్-తహ్-తిహల్-అన్ హారు-కుల్లమా-రుజిఖూ-మిన్‌హా-మిన్-సమ-రతిర్-రిజ్-ఖన్-ఖాలూ-హాజల్లజీ-రుజిఖ్‌నా-మిన్-ఖబ్‌లు-వ-ఉతూ-బిహీ-ముతషాబిహా. వలహుమ్-ఫీహా-అజ్-వాజుమ్-ముతహ్-హరతున్-వహుమ్‌ఫీహా-ఖాలిదూన్. 26. ఇన్నల్లాహ-లాయస్-తహ్‌ఈ-అన్-యజ్-రిబ-మసలమ్-మా-బఊ-జతన్-ఫమా-ఫౌఖహా ఫ-అమ్మల్లజీన-ఆమనూ-ఫయ త్-లమూన-అన్నహుల్-హఖ్‌ఖు-మిర్-రబ్బిహిమ్-వ-అమ్మల్ల-జీన-క ఫరూ-ఫయఖూ-లూన-మాజా-అరా-దల్లాహు-బి హాజా-మస-లన్-యుజిల్లు-బిహీ-కసీరన్-వయహ్దీ-బిహీ-కసీరా. వమా-యుజిల్లు-బిహీ-ఇల్-లల్-ఫాసిఖీన్. 27. అల్లజీన-యన్‌ఖుజూన-అహ్-దల్లాహి-మిమ్-బఅ్‌ది-మీసా-ఖిహీ-వయఖ్-తే ఊన-మా-అమ-రల్లాహు-బిహీ-అన్-యూసల-వ-యుఫ్-సిదూన-ఫిల్-అర్ జ్. ఉలా-ఇక--హుముల్-ఖాసిరూన్. 28. కైఫ-తక్-ఫురూన-బిల్లాహి-వకున్-తుమ్-అమ్-వాతన్-ఫ-అహ్-యాకుమ్-సుమ్మ-యుమీ-తుకుమ్-సుమ్మ-యుహ్-ఈకుమ్-సుమ్మ-ఇలైహి-తుర్-జఊన్. 29. హు-వల్లజీ-ఖలఖ-లకుమ్-మాఫిల్-అర్జి-జమీ-అన్-సుమ్మస్-తవా-ఇలస్-సమాఇ-ఫసవ్వా-హున్న సబ్-అ-సమా-వాత్. వ-హువ-బికుల్లి-షైఇన్-అలీమ్.

الٓمّٓ ١ ٦ البقرة ٢

فَاِنْ لَّمْ تَفْعَلُوْا وَلَنْ تَفْعَلُوْا فَاتَّقُوا النَّارَ الَّتِيْ وَقُوْدُهَا
النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ ۖۚ اُعِدَّتْ لِلْكٰفِرِيْنَ ﴿۲۴﴾ وَبَشِّرِ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَ
عَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ اَنَّ لَهُمْ جَنّٰتٍ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ ۭ كُلَّمَا
رُزِقُوْا مِنْهَا مِنْ ثَمَرَةٍ رِّزْقًا ۙ قَالُوْا هٰذَا الَّذِيْ رُزِقْنَا مِنْ قَبْلُ
وَاُتُوْا بِهٖ مُتَشَابِهًا ۭ وَلَهُمْ فِيْهَآ اَزْوَاجٌ مُّطَهَّرَةٌ ۤ وَّهُمْ فِيْهَا
خٰلِدُوْنَ ﴿۲۵﴾ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَسْتَحْىٖٓ اَنْ يَّضْرِبَ مَثَلًا مَّا بَعُوْضَةً فَمَا
فَوْقَهَا ۭ فَاَمَّا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا فَيَعْلَمُوْنَ اَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَّبِّهِمْ ۚ وَاَمَّا
الَّذِيْنَ كَفَرُوْا فَيَقُوْلُوْنَ مَاذَآ اَرَادَ اللّٰهُ بِهٰذَا مَثَلًا ۘ يُضِلُّ وقف لازم
بِهٖ كَثِيْرًا ۙ وَّيَهْدِيْ بِهٖ كَثِيْرًا ۭ وَمَا يُضِلُّ بِهٖٓ اِلَّا الْفٰسِقِيْنَ ﴿۲۶﴾
الَّذِيْنَ يَنْقُضُوْنَ عَهْدَ اللّٰهِ مِنْۢ بَعْدِ مِيْثَاقِهٖ ۠ وَيَقْطَعُوْنَ
مَآ اَمَرَ اللّٰهُ بِهٖٓ اَنْ يُّوْصَلَ وَيُفْسِدُوْنَ فِي الْاَرْضِ ۭ اُولٰۗىِٕكَ
هُمُ الْخٰسِرُوْنَ ﴿۲۷﴾ كَيْفَ تَكْفُرُوْنَ بِاللّٰهِ وَكُنْتُمْ اَمْوَاتًا
فَاَحْيَاكُمْ ۚ ثُمَّ يُمِيْتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيْكُمْ ثُمَّ اِلَيْهِ تُرْجَعُوْنَ ﴿۲۸﴾
هُوَ الَّذِيْ خَلَقَ لَكُمْ مَّا فِي الْاَرْضِ جَمِيْعًا ۤ ثُمَّ اسْتَوٰٓى اِلَى
السَّمَاۗءِ فَسَوّٰىهُنَّ سَبْعَ سَمٰوٰتٍ ۭ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيْمٌ ﴿۲۹﴾ ع

منزل ١

24. ఇప్పుడు మీరిట్లు చేయలేకపోయితిరా! మఱెన్నఁడును చేయఁజాలరు. కావున ప్రజలును ఱాళ్లును వంటచెఱుకులు కాఁగల నరకాగ్ని నుండి తప్పించుకొనుఁడు. అది అవిశ్వాసుల కొఱకు సిద్ధమైయున్నది. 25. విశ్వసించి సత్కార్యములు చేసిన వారికి కాలువలు ప్రవహించునట్టి స్వర్గ వనములు గలవు అను సంతోష వార్త వినిపింపుము. అచ్చటి ఫలములు తినుటకు వారికి నొసంగఁబడునపుడెల్ల ఇవి ఇంతకు ముందు మాకు దొరకినవియే అని వారు పలుకుదురు. వారికి ఒకటినొకటి పోలిన ఫలములొసంగఁబడును. వారికి అందు పవిత్రులైన స్త్రీలున్నారు. అందువారు ఎల్లపుడునుందురు. 26. నిశ్చయంబుగా దేవుఁడు చిన్నదోమను గాని, దానిని మించిన దానిని గాని ఉదాహరణముగా నిచ్చుటలో సిగ్గుపడఁడు. కావున విశ్వాసులైన వారు తమ ప్రభువు ఇచ్చిన యుదాహరణము సరియైనది యని తెలిసికొందురు. కాని అవిశ్వాసులైనవారు ఈ ఉదాహరణము వలన దేవుని యిష్టమేమి అని పలుకుదురు. దేవుఁడు ఈ యుదాహరణము వలన ననేకులను సన్మార్గము నుండి తొలఁగించు చున్నాఁడు. దీనివలన చాలమందికి సన్మార్గము చూపుచున్నాఁడు. 27. దేవునితో స్థిరమైన ఒడంబడిక గావించికొనిన పిదప, దానిని త్రెంపునట్టివారును, దేవుఁడు కలుపుఁడు అని యాజ్ఞాపించిన దానిని త్రెంచునట్టివారును, దేశము (భువి)లో వినాశము (ఫసాదు) కలిగించునట్టి వారును అగు దుర్మార్గులను మాత్రమే యీ యుదాహరణము వలన దేవుఁడు సన్మార్గమునుండి తొలఁగించుచున్నాఁడు. వీడే నష్టము పొందువారు. 28. మీరు దేవుని విషయమున అవిశ్వాసులెట్లగుదురు? మీరు నిర్జీవులుగా నుండఁగా మిమ్ములను దేవుఁడు సజీవులుగాఁ జేసెను. ఆవల మిమ్ములను చంపును. ఆపై మిమ్ములను సజీవులుగాఁజేయును. మరల మీరు అతని యొద్దకే మరలుదురు. 29. అతఁడే మీకొఱకు భూమిలోనున్న సమస్తమును సృజించెను. పిదప ఆకాశముల నుద్దేశించి వానిని ఏడు ఆకాశములుగా నేర్పఱచెను (సృష్టించెను). అతఁడు సర్వము దెలిసినవాఁడు.

30. వ-ఇజ్-ఖాల-రబ్బుక-లిల్-మలా-ఇకతి-ఇన్నీ-జాఇలున్--ఫిల్-అర్ జి-ఖలీ-ఫః, ఖాలూ-అతజ్-అలు-ఫీహా-మన్-యుఫ్-సిదు-ఫీహా-వయస్-ఫికుద్-దిమాఅ-వనహ్ను-నుసబ్బిహు-బిహమ్దిక-వను-ఖద్దిసులక-ఖాల-ఇన్నీ-అఅ్‌లము-మాలా-త అ్-లమూన్. 31. వ-అల్లమ-ఆదమల్-అస్మాఅ-కుల్లహా-సుమ్మ-అర-జహుమ్-అలల్-మలా-ఇకతి-ఫఖాల-అంబి-ఊనీ-బి-అస్మాఇ-హాఉలాఇ-ఇన్-కున్తుమ్-సాదిఖీన్. 32. ఖాలూ-సుబ్-హానక-లా-ఇల్మ-లనా-ఇల్లా-మా అల్లమ్-తనా ఇన్నక-అన్తల్-అలీముల్-హకీమ్. 33. ఖాల-యా-ఆదము-అంబీ-హుమ్-బిఅస్మా-ఇహిమ్-ఫలమ్మా-అంబఅ-హుమ్-బిఅస్మాఇ-హిమ్-ఖాల-అలమ్-అఖుల్-లకుమ్-ఇన్నీ-అఅ్-లము-గైబస్-సమా-వాతివల్-అర్‌జి-వ-అఅ్-లము-మాతుబ్దూన-వమాకున్తుమ్-తక్‌తుమూన్. 34. వ ఇజ్-ఖుల్నా లిల్-మలా-ఇకతిస్-జుదూ-లి-ఆదమ-ఫసజదూ-ఇల్లా-ఇబ్లీస్. అబా-వస్-తక్బర-వకాన-మినల్-కాఫిరీన్. 35. వఖుల్‌నా-యా-ఆదముస్-కున్-అన్త-వజౌ-జుకల్-జన్నత-వకులా-మిన్‌హా-రగదన్-హైసు-షీతుమా-వలా-తఖ్-రబా-హాజి హిష్-షజ-రత-ఫ-తకూనా-మినజ్ జాలిమీన్. 36. ఫఅజల్ల-హుమష్-షైతాను-అన్ హా-ఫ అఖ్-రజ-హుమా-మిమ్మా-కానా-ఫీ హి-వఖుల్-నహ్‌బితూ-బఅ్-జు కుమ్-లి-బఅజిన్-అదువ్వున్-వలకుమ్-ఫిల్-అర్ జి-ముస్-తఖర్రున్-వమతా-ఉన్-ఇలా-హీన్. 37. ఫత-లఖ్-ఖా-ఆదము మిర్-రబ్బిహీ-కలిమాతిన్-ఫతాబ-అలైహి. ఇన్నహూ-హువత్-తవ్వాబుర్-ర హీమ్.

الم ١ — ٧ — البقرة ٢

وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلٰٓئِكَةِ إِنِّي جَاعِلٌ فِي الْأَرْضِ خَلِيفَةً ۖ قَالُوٓا
أَتَجْعَلُ فِيهَا مَن يُفْسِدُ فِيهَا وَيَسْفِكُ الدِّمَآءَ وَنَحْنُ نُسَبِّحُ
بِحَمْدِكَ وَنُقَدِّسُ لَكَ ۖ قَالَ إِنِّيٓ أَعْلَمُ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٣٠﴾ وَعَلَّمَ
آدَمَ الْأَسْمَآءَ كُلَّهَا ثُمَّ عَرَضَهُمْ عَلَى الْمَلٰٓئِكَةِ فَقَالَ أَنۢبِـُٔونِي
بِأَسْمَآءِ هٰٓؤُلَآءِ إِن كُنتُمْ صٰدِقِينَ ﴿٣١﴾ قَالُوا سُبْحٰنَكَ لَا عِلْمَ لَنَآ
إِلَّا مَا عَلَّمْتَنَآ ۖ إِنَّكَ أَنتَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ﴿٣٢﴾ قَالَ يٰٓـَٔادَمُ أَنۢبِئْهُم
بِأَسْمَآئِهِمْ ۖ فَلَمَّآ أَنۢبَأَهُم بِأَسْمَآئِهِمْ قَالَ أَلَمْ أَقُل لَّكُمْ إِنِّيٓ أَعْلَمُ
غَيْبَ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ وَأَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا كُنتُمْ تَكْتُمُونَ ﴿٣٣﴾
وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلٰٓئِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوٓا إِلَّآ إِبْلِيسَ أَبٰى وَ
اسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ الْكٰفِرِينَ ﴿٣٤﴾ وَقُلْنَا يٰٓـَٔادَمُ اسْكُنْ أَنتَ
وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ وَكُلَا مِنْهَا رَغَدًا حَيْثُ شِئْتُمَا وَلَا تَقْرَبَا
هٰذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُونَا مِنَ الظّٰلِمِينَ ﴿٣٥﴾ فَأَزَلَّهُمَا الشَّيْطٰنُ
عَنْهَا فَأَخْرَجَهُمَا مِمَّا كَانَا فِيهِ ۖ وَقُلْنَا اهْبِطُوا بَعْضُكُمْ
لِبَعْضٍ عَدُوٌّ ۖ وَلَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُسْتَقَرٌّ وَمَتٰعٌ إِلٰى حِينٍ ﴿٣٦﴾ فَتَلَقّٰىٓ
آدَمُ مِن رَّبِّهِۦ كَلِمٰتٍ فَتَابَ عَلَيْهِ ۚ إِنَّهُۥ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿٣٧﴾

منزل ١

30. నీ ప్రభువు దేవదూతలతో నేను భూమిలో నొక ప్రతినిధిని సృష్టింపబోవు చున్నాను అని చెప్పినపుడు వారు, ఏమి నీవు అందు వినాశము కలుగఁజేయునట్టి వానిని, నెత్తురు చిందించునట్టి వానిని చేయుదువా! మఱి మేము నీ స్తోత్రములు చేయుచున్నాము. నీ పవిత్రతను కొనియాడుచున్నాము అని పలికిరి. (అపుడు) మీకుఁదెలియనిది నిశ్చయముగా నాకుఁదెలియును అని దేవుడు సెలవిచ్చెను. 31. దేవుఁడు సమస్త వస్తువుల నామములను ఆదమునకు నేర్పిన పిదప ఆ వస్తువులన్నిటిని దేవదూతల యెదుటనుంచి మీరు సత్యవంతులైనచో వీనినామములను నాకుఁదెలు[illegible]ఁడు అని చెప్పఁగా 32. నీవు పరమపవిత్రుఁడవు. నీవు మాకు నేర్పినది దప్ప నితరము దెలియదు. నిశ్చయముగా నీవే సర్వజ్ఞుఁడవు. వివేచనాపరుఁడవు అని విన్నవించిరి. 33. ఓ ఆదము! ఈ వస్తువుల పేర్లను దేవదూతలకుఁ దెలుపుము అని దేవుఁడు చెప్పెను. ఆ పిదప ఆదము వాని పేర్లను వారికిఁదెలుపఁగా ఏమి? ఆకాశములలోను భూమిలోనుగల మర్మములు నాకుఁదెలియుననియు మీరు వెలిపుచ్చునదియు, మీరు దాఁచునదియు నాకుఁ దెలియుననియు మీతోఁజెప్పలేదా అని దేవుఁడు చెప్పెను. 34. ఆదమునకు సాష్టాంగపడుఁడు అని మేము దేవదూతలతోఁ జెప్పఁగా వారందరూ సజ్దా చేసితిరి. కాని ఇబ్లీసు (సైతాను) తిరస్కరించి గర్వించి అవిశ్వాసి యాయెను. 35. ఓ ఆదము! నీవును నీ భార్యయు స్వర్గవనమునందు నివసించి, యందున్నవి మీ యిష్టము చొప్పున అనుభవింపుఁడు. మీ రీవృక్షమును సమీపింపకుఁడు. (అట్లు చేసినచో) మీరు నష్టము పొందువారగుదురని మేము పలికితిమి. 36. ఆ పిదప సైతాను వారిద్దఱిని అందునుండిజార్చి స్వర్గసౌఖ్యములనుండి వారిని తొలఁగించెను. "మీరందఱు దిగిపొండు. మీరొకరి కొకరు విరోధులగుదురు. మీ కొఱకు భూమిలో నివాసస్థలమున్నది. కొంతకాలము వఱకు అచ్చటి లాభము పొందవలసియున్నది." అని మేము చెప్పితిమి. 37. ఆ పిదప ఆదము తన ప్రభువు వలన కొన్ని వాక్యములు నేర్చికొనఁగా దేవుఁడు అతని వైపునకు దయతో తిరిగెను (క్షమించెను.) నిశ్చయముగా అతఁడే క్షమాపణ అంగీకరించువాఁడు, దయగలవాఁడు.

38. ఖుల్-నహ్-బేతూ-మిన్‌హా-జమీ-అన్-ఫ-ఇమ్మా-యాతి-యన్నకుమ్-మిన్నీహుదన్-ఫమన్-తబి-అ-హుదాయ-ఫలా-ఖౌఫున్-అలై-హిమ్-వలా-హుమ్-యహ్-జనూన్. 39. వల్ల జీన క-ఫరూ-వకజ్-జబూ-బిఆయాతినా-ఉలా-ఇక-అస్-హాబున్నారి-హుమ్-ఫీహా-ఖాలిదూన్. 40. యాబనీ-ఇస్రా-యీ-లజ్-కురూ-నేఅ్-మతి-యల్లతీ-అన్-అమ్‌తు-అలై-కుమ్-వ-ఔఫూ-బి-అహ్‌దీ-ఊఫి-బిఅహ్‌దికుమ్ వ-ఇయ్యా-య-ఫర్-హబూన్. 41. వ-ఆమినూ-బిమా-అన్-జల్‌తు-ముసద్దిఖల్-లిమా-మఅకుమ్-వలాతకూనూ-అవ్వల-కాఫిరిమ్-బిహీ-వలా-తష్-తరూ-బిఆయాతీ-సమనన్-ఖలీ-లన్-వ ఇయ్యాయ-ఫత్తఖూన్. 42. వలా-తల్‌బిసుల్-హఖ్ఖ-బిల్-బాతిలి-వతక్-తుముల్-హఖ్-ఖ-వ-అన్-తుమ్-తఅ్-లమూన్. 43. వ-అఖీ-ముస్-సలాత-వ-ఆ తుజ్‌జకాత-వర్-కఊ-మఅర్-రాకి-ఈన్. 44. అతా-మురూ-నన్నాస-బిల్-బిర్రి-వతన్-సౌన-అన్-ఫుసకుమ్-వఅన్తుమ్-తత్ లూనల్-కితాబ-అఫలా-తఅ్‌ఖిలూన్. 45. వస్-తయీనూ-బిస్-సబ్‌రి-వస్ సలాతి-వ ఇన్నహా-లకబీ-రతున్-ఇల్లా అలల్-ఖాషి ఈన్. 46. అల్లజీన-యజున్నూన-అన్నహుమ్-ములాఖూ-రబ్బిహిమ్-వఅన్నహుమ్-ఇలైహి-రాజి-ఊన్. 47. యాబనీ-ఇస్-రా-ఈలజ్-కురూ-నిఅ్-మతియల్-లతీ-అన్-అమ్‌తు-అలైకుమ్-వఅన్నీ-ఫజ్‌జల్-తుకుమ్-అలల్-ఆల మీన్. 48. వత్తఖూ-యౌమల్-లాతజ్-జీ-నఫ్‌సున్-అన్-నఫ్‌సిన్-షైఅన్-వలా-యుఖ్‌బలు-మిన్-హా-షఫా-అతున్-వలా-యూ-ఖజు-మిన్ హా-అద్‌లున్-వలా హుమ్-యున్-సరూన్.

الم ٨ البقرة ٢

قُلْنَا اهْبِطُوا مِنْهَا جَمِيعًا ۚ فَإِمَّا يَأْتِيَنَّكُم مِّنِّي هُدًى فَمَن تَبِعَ
هُدَايَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٣٨﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَ
كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ ۖ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٣٩﴾
يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ اذْكُرُوا نِعْمَتِيَ الَّتِي أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَأَوْفُوا
بِعَهْدِي أُوفِ بِعَهْدِكُمْ وَإِيَّايَ فَارْهَبُونِ ﴿٤٠﴾ وَآمِنُوا بِمَا
أَنزَلْتُ مُصَدِّقًا لِّمَا مَعَكُمْ وَلَا تَكُونُوا أَوَّلَ كَافِرٍ بِهِ ۖ وَلَا تَشْتَرُوا
بِآيَاتِي ثَمَنًا قَلِيلًا وَإِيَّايَ فَاتَّقُونِ ﴿٤١﴾ وَلَا تَلْبِسُوا الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ
وَتَكْتُمُوا الْحَقَّ وَأَنتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٤٢﴾ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ
وَارْكَعُوا مَعَ الرَّاكِعِينَ ﴿٤٣﴾ أَتَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبِرِّ وَتَنسَوْنَ
أَنفُسَكُمْ وَأَنتُمْ تَتْلُونَ الْكِتَابَ ۚ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٤٤﴾ وَاسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ
وَالصَّلَاةِ ۚ وَإِنَّهَا لَكَبِيرَةٌ إِلَّا عَلَى الْخَاشِعِينَ ﴿٤٥﴾ الَّذِينَ يَظُنُّونَ
أَنَّهُم مُّلَاقُو رَبِّهِمْ وَأَنَّهُمْ إِلَيْهِ رَاجِعُونَ ﴿٤٦﴾ يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ
اذْكُرُوا نِعْمَتِيَ الَّتِي أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَأَنِّي فَضَّلْتُكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿٤٧﴾
وَاتَّقُوا يَوْمًا لَّا تَجْزِي نَفْسٌ عَن نَّفْسٍ شَيْئًا وَلَا يُقْبَلُ
مِنْهَا شَفَاعَةٌ وَلَا يُؤْخَذُ مِنْهَا عَدْلٌ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ﴿٤٨﴾

منزل ١

38. అందుండి మీరందఱును దిగిపొండు. మరల మీ యొద్దకు నా యొద్ద నుండి సన్మార్గబోధ వచ్చినచో మీలో నెవరు నా బోధను అనుసరింతురో వారికెట్టి భయముండదు. వారు దుఃఖింపరు. 39. ఎవరు తిరస్కరించి నా సూచనలను అసత్యములని పల్కుదురో వారు నరకాగ్ని నివాసులు. అందువారు సదాయుందురు. అని మేము చెప్పితిమి. 40. ఓ యిస్రాయీలు సంతతివారలారా! నేను మీకై చేసిన ఉపకారములను జ్ఞప్తికిదెచ్చికొనుఁడు. మీరు నాతోఁగావించిన ఒడంబడికను నెఱవేర్పుఁడు. నేను మీతోఁగావించిన ఒడంబడికను నెఱవేర్తును. మఱియు నాకే భయపడుఁడు. 41. మీయొద్దనున్న గ్రంథమును, సత్యపఱచునది అగు నేను పంపిన ఖురాను గ్రంథమును విశ్వసింపుఁడు. దీనిని తిరస్కరించు వారిలో మీరు మొట్టమొదటివారు కాకుండుఁడు. నా సూచనలకు బదులుగా కొద్ది వెలపుచ్చుకొనకుఁడు. మఱియు నాకే భయపడుఁడు. 42. మీరు సత్యముతో అసత్యమును కలుపకుఁడు. తెలిసియు సత్యమును దాఁచకుఁడు. 43. నమాజును స్థిరముగా సలుపుఁడు. జకాతు (విధిదానము) నొసంగుఁడు. రుకూ చేయు వారితో కలిసి రుకూ చేయుఁడు. 44. ఏమి? మీరు సత్కార్యము చేయుఁడు అని ప్రజలను ఆజ్ఞాపించుచు మీ యాత్మలను మఱచిపోవుచున్నారే! మీరు గ్రంథమును పఠించుచున్నారు. ఎందులకు యోచింపరు? 45. ఓర్పుతోను, నమాజుతోను సహాయముకోరుఁడు. నిశ్చయముగా అది భారమైనదియే. 46. కాని భయభక్తులుగలవారై తాము దేవుని దర్శింపగలమనియు తుదకు అతనియొద్దకే మరల వలసియున్నదనియు నమ్మువారికి అది భారము కాదు. 47. ఇస్రాయీలు సంతతివారలారా! నేను మీకుఁగావించిన ఉపకారములను, మీసమకాలికులకంటె మీకిచ్చిన ఘనతను జ్ఞప్తికిఁదెచ్చికొనుఁడు. 48. ఒకరికొకరు తోడుపడనిదియు,ఎవ్వనిగూర్చియు సిఫారసు చెల్లనిదియు, బదులు తీసికొనఁబడనిదియు ఎట్టి సహాయము దొరకనిదియు నగు దినమునకు మీరు భయపడుఁడు.

49. వ ఇజ్-నజ్-జైనా-కుమ్-మిన్-ఆలి-ఫిర్-ఔన-యసూ-మూన-కుమ్-సూఅల్-తేజాబి-యుజబ్బి హూన-అబ్నా -అకుమ్-వయస్-తహ్-యూన-నిసాఅకుమ్-వఫీ-జాలికుమ్-బలా-ఉమ్-మిర్-రబ్బి కుమ్-అజీమ్. 50. వ ఇజ్-ఫర ఖ్‌నా-బికు-ముల్-బేహ్‌ర-ఫఅన్-జైనా-కుమ్-వ-అగ్-రఖ్నా-ఆల-ఫిర్-ఔన-వ అన్-తుమ్ తన్ జురూన్. 51. వ ఇజ్-వా అద్ నా-మూసా-అర్-బ ఈన-లై-లతన్-సుమ్మత్-తఖజ్-తుముల్-ఇజ్ ల-మిమ్-బఅ్ దిహీ-వఅన్‌తుమ్-జాలిమూన్. 52. సుమ్మ-అఫౌనా-అన్-కుమ్-మిమ్-బఅ్‌ది-జాలిక-లఅల్లకుమ్-తష్-కురూన్. 53. వయిజ్-ఆతైనా-మూసల్-కితాబ-వల్ ఫుర్-ఖాన-ల-అల్ల కుమ్-తహ్-తదూన్. 54. వ-ఇజ్-ఖాల-మూసా-లిఖౌమిహీ-యా-ఖౌమి-ఇన్నకుమ్-జలమ్-తుమ్ అన్ ఫుసకుమ్ బిత్-తిఖా-జికుముల్-ఇజ్‌ల-ఫతూబూ-ఇలా-బారి ఇకుమ్-ఫఖ్‌తులూ-అన్-ఫుసకుమ్-జాలికుమ్-ఖైరుల్-లకుమ్-ఇన్‌ద-బారి-ఇకుమ్-ఫతాబ-అలైకుమ్-ఇన్న హూ-హువత్-తవ్వాబుర్-రహీమ్. 55. వ-ఇజ్-ఖుల్‌తుమ్-యా-మూసా-లన్--నూమిన-లక-హత్తా-నరల్లాహ-జహ్‌రతన్-ఫ-అఖజత్-కుముస్-సాఇ-ఖతు-వ-అన్ తుమ్-తన్-జురూన్. 56. సుమ్మ బఅస్-నాకుమ్-మిమ్-బఅ్-ది మౌతి కుమ్-లఅల్లకుమ్-తష్-కురూన్. 57. వజల్. లల్నా అలై-కుముల్-గమామ-వఅన్-జల్నా అలై కుముల్‌మన్న వస్ సల్వా కులూ మిన్ తయ్యి బాతి మా రజఖ్ నాకుమ్ వమా జలమూనా వలాకిన్ కానూ అన్ ఫుసహుమ్ యజ్‌లిమూన్.

وَإِذْ نَجَّيْنَٰكُم مِّنْ ءَالِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُمْ سُوٓءَ ٱلْعَذَابِ
يُذَبِّحُونَ أَبْنَآءَكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَآءَكُمْ ۚ وَفِى ذَٰلِكُم بَلَآءٌ مِّن
رَّبِّكُمْ عَظِيمٌ ﴿٤٩﴾ وَإِذْ فَرَقْنَا بِكُمُ ٱلْبَحْرَ فَأَنجَيْنَٰكُمْ وَأَغْرَقْنَآ ءَالَ
فِرْعَوْنَ وَأَنتُمْ تَنظُرُونَ ﴿٥٠﴾ وَإِذْ وَٰعَدْنَا مُوسَىٰٓ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً
ثُمَّ ٱتَّخَذْتُمُ ٱلْعِجْلَ مِنۢ بَعْدِهِۦ وَأَنتُمْ ظَٰلِمُونَ ﴿٥١﴾ ثُمَّ عَفَوْنَا
عَنكُم مِّنۢ بَعْدِ ذَٰلِكَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٥٢﴾ وَإِذْ ءَاتَيْنَا مُوسَى
ٱلْكِتَٰبَ وَٱلْفُرْقَانَ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿٥٣﴾ وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِۦ
يَٰقَوْمِ إِنَّكُمْ ظَلَمْتُمْ أَنفُسَكُم بِٱتِّخَاذِكُمُ ٱلْعِجْلَ فَتُوبُوٓا۟
إِلَىٰ بَارِئِكُمْ فَٱقْتُلُوٓا۟ أَنفُسَكُمْ ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ عِندَ
بَارِئِكُمْ فَتَابَ عَلَيْكُمْ ۚ إِنَّهُۥ هُوَ ٱلتَّوَّابُ ٱلرَّحِيمُ ﴿٥٤﴾ وَإِذْ
قُلْتُمْ يَٰمُوسَىٰ لَن نُّؤْمِنَ لَكَ حَتَّىٰ نَرَى ٱللَّهَ جَهْرَةً فَأَخَذَتْكُمُ
ٱلصَّٰعِقَةُ وَأَنتُمْ تَنظُرُونَ ﴿٥٥﴾ ثُمَّ بَعَثْنَٰكُم مِّنۢ بَعْدِ مَوْتِكُمْ
لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٥٦﴾ وَظَلَّلْنَا عَلَيْكُمُ ٱلْغَمَامَ وَأَنزَلْنَا
عَلَيْكُمُ ٱلْمَنَّ وَٱلسَّلْوَىٰ ۖ كُلُوا۟ مِن طَيِّبَٰتِ مَا رَزَقْنَٰكُمْ ۖ
وَمَا ظَلَمُونَا وَلَٰكِن كَانُوٓا۟ أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٥٧﴾

49. ఫిరౌను ప్రజలు మీ కుమారులను చంపుచు మీ కుమార్తెలను బ్రతుక నిచ్చుచు మిమ్ము విపరీతబాధలు పెట్టుచుండ(గా వారినుండి మిమ్ము విడిపించితిమి. ఇందు మీ ప్రభువు నుండి గొప్ప పరీక్షయుండెను. 50. మీకొఱకు సముద్రమును చీల్చి మిమ్ము రక్షించితిమి. మీరు చూచుచుండ(గనే ఫిరౌను ప్రజలను మేము ముంచి వేసితిమి. 51. మేము మూసాకు నలువదిరాత్రుల వాగ్దానముచేసి యుండినపుడు మీరు మూసా తరువాత అవుదూడను దేవునిగా(జేసికొంటిరి. (కావున) మీరు దుర్మార్గులు. 52. ఆ పిదప మీరు కృతజ్ఞులరై యుండుటకై మిమ్ము క్షమించితిమి. 53. మీరు సన్మార్గులు అగుటకై (తౌరాతు) గ్రంథమును, సత్యమును అసత్యమునుండి వేఱుచేయునట్టి ధర్మములను మూసాకు నొసంగితిమి. 54. మూసా తన జాతివారితో ఓయి! మీరు అవుదూడ విగ్రహము జేసికొని మీ యాత్మలకు నష్టముగావించితిరి. కావున మీరిపుడు మీ సృష్టికర్తను క్షమాపణ వేడు(డు. మఱి మీ దురాత్మలను చంపు(డు. ఇది మీ సృష్టికర్తయొద్ద మేలగునని చెప్పెను. ఆ పిదప దేవు(డు వారిని క్షమించెను. నిశ్చయముగా దేవు(డే క్షమించువా(డు దయగలవా(డు. 55. ఓ మూసా! మేము దేవునిని కన్నులార చూచునంత వఱకు నిన్ను నమ్మ(జాలము అని మీరు చెప్పినపుడు మీరు చూచుచుండగ(నే మీపై పిడుగుపడెను. 56. ఆ పిదప మీరు కృతజ్ఞులరై యుందురని మీరు చచ్చినపిదప మిమ్ములేపితిమి. 57. మీపై మేఘచ్ఛాయను కల్పించి మన్‌సల్వాలను మీ కొఱకు పంపితిమి. మేము మీకు నొసంగిన పరిశుభ్రమైన వస్తువులను తిను(డు (అని వారితో చెప్పితిమి). వారు మాకు నష్టమేమియు చేయలేదు. కాని వారు తమ నష్టమే చేసికొనుచుండిరి.

58. వ-ఇజ్-ఖుల్-నద్-ఖులూ-హాజి-హిల్-ఖర్-యత-ఫకులూ-మిన్‌హా-హైసు షీతుమ్-రగదన్-వద్-ఖులుల్-బాబ-సుజ్జదన్-వఖూలూ-హిత్‌త-తున్-నగ్-ఫిర్-లకుమ్-ఖతా-యాకుమ్-వస-నజీదుల్-ముహ్-సినీన్. 59. ఫ-బద్ద-లల్ల--జీన-జలమూ-ఖౌలన్-గైరల్లజీ-ఖీల-లహుమ్-ఫ అన్-జల్నా అల-ల్ల జీన-జలమూ రిజ్-జమ్-మినస్-సమాఇ-బిమా-కానూ-యఫ్-సుఖూన్. 60. వ ఇజిస్-తస్‌ఖా-మూసా-లిఖౌమిహీ-ఫఖుల్-నజ్-రిబ్-బిఅసా-కల్-హజర్. ఫన్ ఫజరత్-మిన్ హుస్-నతా-అష్-రత-ఐనా. ఖద్-అలిమ-కుల్లు-ఉనాసిమ్-మష్-ర బహుమ్-కులూ-వష్-రబూ-మిర్-రిజ్-ఖిల్లాహి-వలా-త అసౌ-ఫిల్-అర్ జి ముఫ్ సిదీన్. 61. వ-ఇజ్-ఖుల్-తుమ్-యా-మూసా-లన్ నస్-బిర-అలా-త-ఆమిన్-వాహిదిన్-ఫద్ ఉలనా-రబ్బక-యుఖ్-రిజ్-లనా-మిమ్మా-తుమ్-బితుల్-అర్‌జు-మిమ్-బఖ్ లిహా-వఖిస్సా-ఇహా-వఫూ-మిహా-వ-అదసిహా-వ బసలిహా-ఖాల-అతస్-తబ్-దిలూ-నల్లజీ-హువ-అద్‌నా-బిల్లజీ-హువ-ఖైర్. ఇహ్-బితూ-మిస్-రన్-ఫ-ఇన్న-లకుమ్ మాసఅల్-తుమ్ వ-జరి బత్-అలైహి-ముజ్-జిల్లతు-వల్-మస్ కనతు-వ.-బా ఊ -బి-గజబిమ్-మినల్లాహ్. జాలిక-బి-అన్న-హుమ్-కానూ-యక్-ఫురూన-బి-ఆయా-తిల్లాహి-వ-యఖ్-తులూ-నన్-నబీ-ఈన-బిగైరిల్-హఖ్ఖ్. జాలిక-బిమాఅసౌ వకానూ-యత్-తదూన్.

الٓمّٓ ١ ١٠ البقرة ٢

وَاِذۡ قُلۡنَا ادۡخُلُوۡا هٰذِهِ الۡقَرۡيَةَ فَكُلُوۡا مِنۡهَا حَيۡثُ شِئۡتُمۡ
رَغَدًا وَّادۡخُلُوا الۡبَابَ سُجَّدًا وَّقُوۡلُوۡا حِطَّةٌ نَّغۡفِرۡ لَكُمۡ
خَطٰيٰكُمۡ ؕ وَسَنَزِيۡدُ الۡمُحۡسِنِيۡنَ ۝٥٨ فَبَدَّلَ الَّذِيۡنَ ظَلَمُوۡا قَوۡلًا
غَيۡرَ الَّذِىۡ قِيۡلَ لَهُمۡ فَاَنۡزَلۡنَا عَلَى الَّذِيۡنَ ظَلَمُوۡا رِجۡزًا
مِّنَ السَّمَآءِ بِمَا كَانُوۡا يَفۡسُقُوۡنَ ۝٥٩ وَاِذِ اسۡتَسۡقٰى مُوۡسٰى لِقَوۡمِهٖ
فَقُلۡنَا اضۡرِبْ بِّعَصَاكَ الۡحَجَرَ ؕ فَانۡفَجَرَتۡ مِنۡهُ اثۡنَتَا عَشۡرَةَ
عَيۡنًا ؕ قَدۡ عَلِمَ كُلُّ اُنَاسٍ مَّشۡرَبَهُمۡ ؕ كُلُوۡا وَاشۡرَبُوۡا مِنۡ رِّزۡقِ
اللّٰهِ وَلَا تَعۡثَوۡا فِى الۡاَرۡضِ مُفۡسِدِيۡنَ ۝٦٠ وَاِذۡ قُلۡتُمۡ يٰمُوۡسٰى
لَنۡ نَّصۡبِرَ عَلٰى طَعَامٍ وَّاحِدٍ فَادۡعُ لَنَا رَبَّكَ يُخۡرِجۡ لَنَا مِمَّا
تُنۡۢبِتُ الۡاَرۡضُ مِنۡۢ بَقۡلِهَا وَقِثَّآئِهَا وَفُوۡمِهَا وَعَدَسِهَا وَ
بَصَلِهَا ؕ قَالَ اَتَسۡتَبۡدِلُوۡنَ الَّذِىۡ هُوَ اَدۡنٰى بِالَّذِىۡ هُوَ
خَيۡرٌ ؕ اِهۡبِطُوۡا مِصۡرًا فَاِنَّ لَكُمۡ مَّا سَاَلۡتُمۡ ؕ وَضُرِبَتۡ عَلَيۡهِمُ
الذِّلَّةُ وَالۡمَسۡكَنَةُ وَبَآءُوۡ بِغَضَبٍ مِّنَ اللّٰهِ ؕ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمۡ
كَانُوۡا يَكۡفُرُوۡنَ بِاٰيٰتِ اللّٰهِ وَيَقۡتُلُوۡنَ النَّبِيّٖنَ
بِغَيۡرِ الۡحَقِّ ؕ ذٰلِكَ بِمَا عَصَوْا وَّكَانُوۡا يَعۡتَدُوۡنَ ۝٦١

منزل ١

58. మీరీ పురమునందు ప్రవేశించి మీయిష్టము చొప్పున తినుఁడు. ద్వారమునందు సాష్టాంగ పడుచు క్షమింపుమని చెప్పుచు ప్రవేశింపుఁడు. మీ పాపములను క్షమింతుము. సత్కార్యములు చేయువారికి హెచ్చుగా నిత్తుమని చెప్పితిమి. 59. ఆ పిదప దుర్మార్గులైనవారు, వారితోఁ జెప్పిన మాటకు విరుద్ధముగా తాఱుమాఱు చేసిరి. కావున దుర్మార్గులు చూపుచున్న అవిధేయత వలన వారిపై ఆకాశము నుండి ఆపదను దింపితిమి. 60. మూసా తన జనులకొఱకు నీళ్లుకోరఁగా నీ కఱ్ఱతో ఱాతిని గొట్టుము అని మేము చెప్పితిమి. కావున దానినుండి పంద్రెండు ఊటలు ప్రవహింపసాగెను. ప్రతికుటుంబము తనతన త్రాగుచోటును గుర్తించెను. దేవుఁడొసంగిన యాహారము తినుఁడు త్రాగుఁడు. దేశములో నుపద్రవములు గలిగించుచుఁ దిరుగకుఁడు (అని మేము చెప్పితిమి). 61. మీరు ‘ఓ మూసా! మేము ఒకే విధమైన యాహారముపై నుండఁజాలము. కావున భూమినుండి యుత్పత్తియగు కూరలు దోస, గోధుమ, మసూరపప్పు, ఎఱగడ్డలు అనునవి మా కిచ్చునట్లు నీ ప్రభువును మా కొఱకు వేఁడుము’ అని మూసాతో మీరు చెప్పినపుడు ఏమి మీరు శ్రేష్టమైన దానికి బదులుగా అల్పమైన దానిని దీసికొనుటకు ఇష్టపడుచున్నారా? ఏదైన ఒక పురములో దిగుఁడు మీరు కోరునది మీకు లభించును అని మూసా పలికెను. వారి కొఱకు అగౌరవమును పేదఱికమును స్థిరపఱుపఁబడియెను. అది వారు దేవుని యాజ్ఞలను తిరస్కరించుచుండి నందువలనను అన్యాయముగా వారు ప్రవక్తలను చంపుచుండినందునను వారు అవిధేయులైనందువలనను మత నియమములను అతిక్రమించుచుండి నందువలనను గలిగెను.

62. ఇన్నల్లజీన-ఆమనూ-వల్లజీన-హాదూ-వన్-నసారా-వస్-సాబి-ఈన మన్-ఆమన-బిల్లాహి-వల్‌యౌమిల్-ఆఖరి-వ-అమిల సాలిహన్-ఫలహుమ్-అజ్-రుహుమ్-ఇన్‌ద-రబ్బిహిమ్-వలా-ఖౌఫున్-అలైహిమ్-వలాహుమ్-యహ్‌జనూన్. 63. వ-ఇజ్-అఖజ్నా-మీసా-ఖకుమ్-వ రఫత్‌ నా-ఫౌఖ కుము త్‌ తూర్. ఖుజూ-మాఆతైనాకుమ్-బిఖువ్వతిన్-వజ్‌కురూ మాఫీహి-లఅల్లకుమ్-తత్తఖూన్. 64. సుమ్మ-తవల్-లైతుమ్-మిమ్-బఅ్-ది-జాలిక-ఫలౌలా ఫజ్‌లుల్లాహి-అలైకుమ్-వ-రహ్‌మతుహూ-లకున్తుమ్-మినల్-ఖాసిరీన్. 65. వ-లఖద్-అలిమ్-తుముల్లజీ-నఅ్-తదౌ-మిన్-కుమ్-ఫిస్-సబ్తి-ఫఖుల్నా-లహుమ్-కూనూ-ఖిర-దతన్-ఖాసియీన్. 66. ఫ-జఅల్-నాహా-న కాలల్-లిమాబైన-యదైహా-వమా-ఖల్‌ఫహా- వమౌఇజతల్-లిల్-ముత్తఖీన్. 67. వ ఇజ్-ఖాల-మూసా-లిఖౌమిహీ ఇన్నల్లాహ-యామురు-కుమ్-అన్-తజ్‌బహూ-బఖ-రతన్-ఖాలూ-అతత్-తఖిజు నా-హుజువన్-ఖాల-అఊజు-బిల్లాహి-అన్-అకూన-మినల్-జాహిలీన్. 68. ఖాలుద్ ఉ-లనా-రబ్బక-యుబయ్యిల్ లనా-మాహియ-ఖాల-ఇన్నహూ-యఖూలు-ఇన్నహా-బఖరతున్-లాఫారిజున్-వలా-బిక్-రున్-అవానుమ్-బైన-జాలిక-ఫఫ్ అలూ మాతూ-మరూన్. 69. ఖాలుద్ ఉ-లనా-రబ్బక-యుబయ్యిల్-లనా-మాలౌనుహా-ఖాల-ఇన్నహూ-యఖూలు-ఇన్నహా-బఖరతున్-సఫ్‌రావు-ఫాఖిఉల్-లౌనుహా తసుర్-రున్నా-జిరీన్.

الٓمّٓ ١ البقرة ٢

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالنَّصَارَىٰ وَالصَّابِئِينَ
مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ
عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٦٢﴾ وَإِذْ أَخَذْنَا
مِيثَاقَكُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ الطُّورَ خُذُوا مَا آتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ وَ
اذْكُرُوا مَا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿٦٣﴾ ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ مِنْ بَعْدِ ذَٰلِكَ
فَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ لَكُنْتُمْ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٦٤﴾
وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ الَّذِينَ اعْتَدَوْا مِنْكُمْ فِي السَّبْتِ فَقُلْنَا لَهُمْ
كُونُوا قِرَدَةً خَاسِئِينَ ﴿٦٥﴾ فَجَعَلْنَاهَا نَكَالًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهَا
وَمَا خَلْفَهَا وَمَوْعِظَةً لِلْمُتَّقِينَ ﴿٦٦﴾ وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ
إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَذْبَحُوا بَقَرَةً ۖ قَالُوا أَتَتَّخِذُنَا هُزُوًا ۖ
قَالَ أَعُوذُ بِاللَّهِ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْجَاهِلِينَ ﴿٦٧﴾ قَالُوا ادْعُ لَنَا
رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا هِيَ ۚ قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ لَا
فَارِضٌ وَلَا بِكْرٌ عَوَانٌ بَيْنَ ذَٰلِكَ ۖ فَافْعَلُوا مَا تُؤْمَرُونَ ﴿٦٨﴾
قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا لَوْنُهَا ۚ قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ
إِنَّهَا بَقَرَةٌ صَفْرَاءُ فَاقِعٌ لَوْنُهَا تَسُرُّ النَّاظِرِينَ ﴿٦٩﴾

منزل ١

62. నిశ్చయముగా ముసల్మాను లైనవారును, యూదులైనవారును, నస్రానీయులును, సాబియీనులును అను వీరిలో నెవరు దేవునిని తుదిదినము (ఖియామతు)ను నమ్మి సత్కార్యములు చేయుదురో వారికొఱకు వారి ప్రభువునొద్ద వారి పుణ్యమున్నది. వారికి ఎట్టి భయముగాని దుఃఖముగాని యుండనేరదు. 63. మేము మీనుండి ఒడంబడిక పుచ్చుకొనునపుడు తూరుకొండను మీపైనెత్తి మీరు భక్తిపరులగుటకై మేము మీకు నొసంగిన గ్రంథమును గట్టిగాపట్టుఁడు. అందుండు దానిని జ్ఞప్తినుంచుకొనుఁడు అని చెప్పితిమి. 64. ఆ పిదపకూడ మీరు మరలితిరి. కావున దేవుని యనుగ్రహమును అతని కృపయు మీపై లేకుండినచో మీరు నశించియుందురు. 65. శనివారమునందు మీలో అతిక్రమించినవారిని మీరు బాగుగా నెఱింగియున్నారు. మేము వారితో మీరునీచులైన కోఁతులు కండు అని చెప్పితిమి. 66. ఆ పిదప ఈ విషయమును అపుడు అచ్చటనున్న వారికిని వారి తరువాత రానున్న వారికిని బుద్ధి కలిగించునదిగాను భయభక్తులు గలవారికి బోధగాను చేసితిమి. 67. మూసా తనజనులతో మీరు ఒక అవును కోయవలెనని మీకు దేవుఁడు ఆజ్ఞనిచ్చు చున్నాఁడని చెప్పినపుడు వారు ఏమి నీవు మాతో పరిహాసమాడుచున్నావా! అని పలికిరి. (అపుడు) మూసా నేను మూఢులలో చేరకుండుటకై దేవుని శరణుజొచ్చుచున్నానని పలికెను. 68. వారు అది ఎట్టి (వయస్సుగల) ఆవో మాకుఁ దెలుపునట్లు నీ ప్రభువును మాకొఱకు వేఁడుము అని చెప్పఁగా అది ముసలిదిగాఁగాని లేతదిగాఁగాని యుండక మధ్య వయస్సుగలదిగా నుండవలెనని దేవుఁడు సెలవిచ్చుచున్నాఁడు. కావున మీకు ఆజ్ఞయైన దానిని చేయుఁడు అని మూసా పలికెను. 69. అపుడు వారు దాని రంగు ఎట్టిదో మాకుఁ దెలుపునట్లు మా కొఱకు నీ ప్రభువును వేఁడుము అని చెప్పఁగా చూచువారికి సంతోషము గల్గించునట్టి గాఢమైన పసుపువన్నెగల గోవు అని దేవుఁడు సెలవిచ్చుచున్నాఁడని మూసా పలికెను.

70. ఖాలుద్ ఉ-లనా-రబ్బక-యుబయ్యిల్-లనా-
మాహియ-ఇన్నల్-బఖేర-తషాబహ-అలైనా-వ ఇన్నా-
ఇన్‌షా అల్లాహు-లముహ్-తదూన్. 71. ఖాల-ఇన్నహూ-
యఖూలు-ఇన్నహా-బఖేరతున్-లాజలూలున్-తుసీరుల్-
అర్జ-వలా-తస్-ఖిల్-హర్‌స-ముసల్లమతున్-లాషియత-
ఫీహా-ఖాలుల్-ఆన-జీత-బిల్-హఖ్ఖి-ఫజబ-హూహా-
వమా-కాదూ-యఫ్-అలూన్. 72. వ ఇజ్-ఖతల్-తుమ్-
నఫ్‌సన్-ఫద్దా-రాతుమ్-ఫీహా-వల్లాహు-ముఖ్‌రిజుమ్-
మాకున్-తుమ్‌తక్-తుమూన్. 73. ఫఖుల్-న-జ్-
రిబూహు-బిబఅ్-జిహా-కజాలిక-యుహ్-ఇల్లాహుల్-
మౌతా-వ-యురీ-కుమ్-ఆయాతిహీ-లఅల్ల-కుమ్-తఅ్-
ఖిలూన్. 74. సుమ్మ-ఖసత్-ఖులూ-బుకుమ్-మిమ్-
బఅ్‌ది-జాలిక-ఫ-హియ-కల్-హిజారతి. ఔ-అషద్దు-ఖస్-
వతన్-వతన్-వఇన్న-మినల్-హిజారతి. లమా-యత-
ఫజ్జరు-మిన్-హుల్-అన్-హారు-వ ఇన్న-మిన్-హా లమా-
యష్-షఖ్ ఖఖు-ఫయఖ్-రుజు-మిన్-హుల్-మాఉ- వ
ఇన్న-మిన్‌హా-లమా-యహ్-బితు-మిన్-ఖష్-యతిల్లాహి-
వ-మల్లాహు-బిగా-ఫిలిన్-అమ్మా-తఅ్-మలూన్. 75. అఫ-
తత్-మఊన-అన్-యూమినూ-లకుమ్-వఖద్-కాన-ఫరీ-
ఖుమ్-మిన్-హుమ్ యస్-మ ఊన-కలా-మల్లాహి-సుమ్మ
యుహర్రి-ఫూనహూ-మిమ్-బఅ్‌ది-మా-అఖ-లూహు-
వహుమ్-యఅ్-లమూన్. 76. వఇజా-లఖుల్-లజీన-
ఆమనూ-ఖాలూ-ఆమన్నా-వఇజా-ఖలా-బఅ్‌-జుహుమ్-
ఇలా-బఅ్‌-జిన్-ఖాలూ-అతుహద్దిసూనహుమ్-బిమా-ఫత-
హల్లాహు-అలై-కుమ్-లియు-హాజ్ జూకుమ్-బిహీ-ఇన్‌ద-
రబ్బి-కుమ్-అఫలా-తఅ్ ఖిలూన్.

الٓمّٓ ١ ١٢ البقرة ٢

قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَّنَا مَا هِيَ ۙ اِنَّ الْبَقَرَ تَشٰبَهَ عَلَيْنَا ؕ
وَاِنَّآ اِنْ شَآءَ اللّٰهُ لَمُهْتَدُوْنَ ۝٧٠ قَالَ اِنَّهٗ يَقُوْلُ اِنَّهَا بَقَرَةٌ لَّا
ذَلُوْلٌ تُثِيْرُ الْاَرْضَ وَلَا تَسْقِى الْحَرْثَ ۚ مُسَلَّمَةٌ لَّا شِيَةَ فِيْهَا ؕ
قَالُوا الْـٰٔنَ جِئْتَ بِالْحَقِّ ۚ فَذَبَحُوْهَا وَمَا كَادُوْا يَفْعَلُوْنَ ۝٧١ وَ
اِذْ قَتَلْتُمْ نَفْسًا فَادّٰرَءْتُمْ فِيْهَا ؕ وَاللّٰهُ مُخْرِجٌ مَّا كُنْتُمْ
تَكْتُمُوْنَ ۝٧٢ فَقُلْنَا اضْرِبُوْهُ بِبَعْضِهَا ؕ كَذٰلِكَ يُحْيِ اللّٰهُ الْمَوْتٰى
وَيُرِيْكُمْ اٰيٰتِهٖ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُوْنَ ۝٧٣ ثُمَّ قَسَتْ قُلُوْبُكُمْ مِّنْ
بَعْدِ ذٰلِكَ فَهِىَ كَالْحِجَارَةِ اَوْ اَشَدُّ قَسْوَةً ۗ وَاِنَّ مِنَ الْحِجَارَةِ
لَمَا يَتَفَجَّرُ مِنْهُ الْاَنْهٰرُ ؕ وَاِنَّ مِنْهَا لَمَا يَشَّقَّقُ فَيَخْرُجُ مِنْهُ
الْمَآءُ ؕ وَاِنَّ مِنْهَا لَمَا يَهْبِطُ مِنْ خَشْيَةِ اللّٰهِ ؕ وَمَا اللّٰهُ بِغَافِلٍ
عَمَّا تَعْمَلُوْنَ ۝٧٤ اَفَتَطْمَعُوْنَ اَنْ يُّؤْمِنُوْا لَكُمْ وَقَدْ كَانَ
فَرِيْقٌ مِّنْهُمْ يَسْمَعُوْنَ كَلٰمَ اللّٰهِ ثُمَّ يُحَرِّفُوْنَهٗ مِنْۢ بَعْدِ
مَا عَقَلُوْهُ وَهُمْ يَعْلَمُوْنَ ۝٧٥ وَاِذَا لَقُوا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا قَالُوْٓا
اٰمَنَّا ۚ وَاِذَا خَلَا بَعْضُهُمْ اِلٰى بَعْضٍ قَالُوْٓا اَتُحَدِّثُوْنَهُمْ بِمَا
فَتَحَ اللّٰهُ عَلَيْكُمْ لِيُحَآجُّوْكُمْ بِهٖ عِنْدَ رَبِّكُمْ ؕ اَفَلَا تَعْقِلُوْنَ ۝٧٦

منزل ١

70. (అపుడు) అది ఎట్టిదో మాకుఁ దెలుపునట్లు మా కొఱకు నీ ప్రభువును వేఁడుము. ఎందుకన మాకు ఆ
యావునుగూర్చి సందేహము గలిగినది. దేవుఁడు కోరినచో తప్పక మాకు దారి దొరకును అని చెప్పఁగా 71. ఆ గోవు
భూమినిదున్ని పొలమునకు నీళ్లు తోడి కృషి చేసినదిగా నుండక, అందెట్టి లోపములుగాని మచ్చలుగాని లేక
యుండవలెనని దేవుఁడు సెలవిచ్చుచున్నాఁడని మూసా వారితో పలుకఁగా ఇపుడు నీవు సత్యము దెచ్చితివి అని
వారు పలికిరి. ఆ పిదప వారు దానిని కోసిరి. వారిట్లు చేయుదురని తోఁచ లేదు. 72. మీరు ఒకనిని చంపి నింద
ఒకరిపై నొకరు మోపసాగితిరి. మీరు దాఁచుచున్న దానిని దేవుఁడు బయలు పెట్టవలసియుండెను. 73. కావున ఆవు
మాంసపుకండతో శవమును తాఁకుఁడు అని మేము చెప్పితిమి. ఇటులే దేవుఁడు, చచ్చినవారిని బ్రతికించును మీకు
తనశక్తి సూచనలను మీరు యోచించుటకు చూపుచున్నాఁడు. 74. దీని పిదప కూడా మీ మనస్సులు కఠినము
లాయెను కావున అవి ఱాళ్లవలె కాక వానికన్నను నెక్కువ కఠినములుగా నాయెను. కొన్ని రాళ్ళనుండి కాలువలు
ప్రవహించును. వానిలో కొన్ని చీలిపోయి అందుండి నీరు బయలుపడును. వానిలోకొన్ని దేవుని భయముచే పడిపోవును.
మీరు చేయు కర్మలయెడ దేవుఁడు అజాగ్రత్తగా లేఁడు. 75. ఓ ముసల్మానులారా! ఇఁక వారు (యూదులు) మీ
మాటను నమ్ముదురని ఆసించుచున్నారా? వారిలోని ఒక తెగ, దేవుని వాక్కువినుచు దానిని గ్రహించిన పిదప
తెలిసియు దానిని తాఱుమాఱు చేయుచుండెను. 76. వారు ముసల్మానులతో కలియునపుడు మేము
ముసల్మానులమైతిమి అని చెప్పుదురు. మరల వారు ఏకాంతమున ఒకరితో నొకరు కలియునపుడు ఏమి మీకు
దేవుఁడు దెలిపిన దానిని, ముసల్మానులు దానినిబట్టి మీ దేవునియొద్ద మీతో వాదులాడుటకై వారితోఁ జెప్పుచున్నారు.
ఏల దానిని మీరు గ్రహింపరు అని చెప్పుదురు.

77. అవ-లా-యత్-లమూన-అన్నల్లాహ-యత్-లము-
మాయుసిర్రూన-వమా-యుత్-లినూన్. 78. వమిన్
హుమ్-ఉమ్మీ-యూన-లాయత్-లమూ-నల్-కితాబ-ఇల్లా
అమా-నియ్యా-వ-ఇన్-హుమ్-ఇల్లా-యజున్నూన్. 79.
ఫవైలుల్-లిల్ల జీన-యక్ -తుబూనల్-కితాబ-బి-
ఐదీహిమ్-సుమ్మ-యఖూలూన-హాజా-మిన్-ఇన్-దిల్లా-హి-
లియష్-తరూ-బిహీ-సమనన్-ఖలీలా-ఫవై-లుల్-
లహుమ్-మిమ్మా-కత-బత్-ఐదీ-హిమ్-వ-వై లుల్-
లహుమ్-మిమ్మా-యక్-సిబూన్. 80. వఖాలూ-లన్-
తమస్స-నన్నారు-ఇల్లా-అయ్యామమ్-మత్- దూదతన్
ఖుల్-అత్-తఖజ్-తుమ్-ఇన్‌దల్లాహి-అహ్‌దన్-ఫలన్-
యుఖ్-లిఫల్లాహు-అహ్‌దహూ-అమ్-తఖూలూన-
అలల్లాహి-మాలా-తత్-ల మూన్. 81. బలా-మన్ కసబ-
సయ్యి అతన్-వ అహాతత్-బిహీ-ఖతీ-అతుహూ-ఫ ఉలా
ఇక-అస్-హాబున్నారి-హుమ్-ఫీహా-ఖాలిదూన్. 82. వల్ల-
జీన-ఆమనూ-వ-అమిలుస్-సాలి-హాతి-ఉలా-ఇక-అస్-
హాబుల్-జన్నతి-హుమ్-ఫీహా-ఖాలి-దూన్. 83. వ ఇజ్
అఖ జ్నా-మీ సాఖ-బనీ-ఇస్రాయీల-లాతత్-బుదూన-
ఇల్-లల్లాహ-వబిల్-వాలిదైని-ఇహ్‌సా-నన్-వజిల్-
ఖుర్బా-వల్-యతామా-వల్-మసాకీని-వఖూలూ-లిన్నాసి-
హుస్నన్-వఅఖీ-ముస్-సలాతవ-ఆతుజ్- జకాత-సుమ్మ-
తవల్-లైతుమ్-ఇల్లా-ఖలీ-లమ్-మిన్-కుమ్ వఅన్తుమ్
ముత్-రిజూన్.

الٓمّٓ ۱   ۱۳   البقرة ۲

أَوَلَا يَعْلَمُونَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ ﴿٧٧﴾ وَ
مِنْهُمْ أُمِّيُّونَ لَا يَعْلَمُونَ الْكِتَابَ إِلَّا أَمَانِيَّ وَإِنْ هُمْ إِلَّا
يَظُنُّونَ ﴿٧٨﴾ فَوَيْلٌ لِّلَّذِينَ يَكْتُبُونَ الْكِتَابَ بِأَيْدِيهِمْ ثُمَّ
يَقُولُونَ هَٰذَا مِنْ عِندِ اللَّهِ لِيَشْتَرُوا بِهِ ثَمَنًا قَلِيلًا ۖ فَوَيْلٌ
لَّهُم مِّمَّا كَتَبَتْ أَيْدِيهِمْ وَوَيْلٌ لَّهُم مِّمَّا يَكْسِبُونَ ﴿٧٩﴾ وَقَالُوا
لَن تَمَسَّنَا النَّارُ إِلَّا أَيَّامًا مَّعْدُودَةً ۚ قُلْ أَتَّخَذْتُمْ عِندَ
اللَّهِ عَهْدًا فَلَن يُخْلِفَ اللَّهُ عَهْدَهُ ۖ أَمْ تَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ مَا
لَا تَعْلَمُونَ ﴿٨٠﴾ بَلَىٰ مَن كَسَبَ سَيِّئَةً وَأَحَاطَتْ بِهِ خَطِيئَتُهُ
فَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ ۖ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٨١﴾ وَالَّذِينَ
آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ ۖ هُمْ
فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٨٢﴾ وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَائِيلَ
لَا تَعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهَ وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَذِي
الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسَاكِينِ وَقُولُوا لِلنَّاسِ
حُسْنًا وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ ثُمَّ
تَوَلَّيْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا مِّنكُمْ وَأَنتُم مُّعْرِضُونَ ﴿٨٣﴾

منزل ۱

77. వారు దాఁచునదియు వెలిపుచ్చునదియు దేవునికిఁ దెలియును అని వారికిఁ దెలియదా? 78. వారిలో కొందఱు పామరులున్నారు. మూఢవిశ్వాసములు తప్ప తౌరాతు గ్రంథము వారికిఁ దెలియదు. వారియొద్ద వట్టి యూహలు తప్ప మఱెద్దియు లేదు. 79. కావున తమ చేతులార గ్రంథమును వ్రాసి దానివలన కొంత వెల పుచ్చుకొనవలెనని ఇది దేవుని యొద్దనుండి వచ్చినది అని చెప్పునట్టి వారికి వినాశము గలదు. వారు తమ చేతులార వ్రాసినందులకు వారికి వినాశము గలదు. వారు సంపాదించుచున్న దానివలన వారికి వినాశము గలదు. 80. వారు (యూదులు) మాకు నరకాగ్ని కొన్ని దినములు మాత్రము తాకును అని చెప్పుదురు. ఏమి మీరు దేవునినుండి వాగ్దానము పొందియున్నారా? అటులైనచో దేవుఁడు తానిచ్చిన వాగ్దానమునకు వ్యతిరేకముగా నన్నేఁడును చేయఁడు. లేక మీకుఁదెలియని దానిని దేవునిపై మోపుచున్నారా? అని ఓ ముహమ్మదు! చెప్పుము. 81. అట్లుకాదు, ఎవరు పాపములు చేయఁగా వారిని తమ పాపములు చుట్టుకొనునో వారే నరకనివాసులు. అందువారు సదాయుందురు. 82. మఱెవ్వరు విశ్వసించి సత్కార్యములు చేసిరో వారే స్వర్గనివాసులు. అందువారు సదా యుందురు. 83 మేము ఇస్రాయీలియుల సంతతి వారినుండి "మీరు దేవునినే పూజింపవలెననియు తల్లిదండ్రులకును బంధువులకును తండ్రి లేని బిడ్డలకును నిఱుపేదలకును మేలు చేయుఁడు అనియు జనులకు మంచిమాట పలుకుఁడు అనియు నమాజు సలుపుఁడనియు జకాతు దానము చేయుఁడు అనియు" ఒడంబడిక పుచ్చుకొంటిమి. ఆ పిదప మీలో కొందరు తప్ప నందరును తిరిగిపోతిరి. మీరు తిరుగువారే!

84. వ-ఇజ్-అఖజ్‌నా-మీసా-ఖకుమ్-లాతస్ -ఫికూన-
దిమా-అకుమ్-వలా-తుఖ్-రిజూన-అన్-పుసకుమ్-మిన్-
దియారికుమ్-సుమ్మ-అఖ్-రర్-తుమ్-వేఅన్తుమ్-తష్-
హదూన్. 85. సుమ్మ-అన్తుమ్-హా ఉ-లాఇ-తఖ్-తులూన-
అన్ పుసకుమ్-వతుఖ్ రిజూన ఫరీ-ఖమ్-మిన్-దియా-
రిహిమ్-తజా-హరూన-తలై-హిమ్-బిల్-ఇస్‌మి-వల్-
ఉద్వాన్. వ ఇన్-యాతూ-కుమ్-ఉసారా-తుఫా-దూహుమ్-
వ-హు-వ-ము-హర్రమున్ అలైకుమ్-ఇఖ్రాజు-హుమ్-
అఫతూ-మినూన-బి-బత్-జిల్-కితాబి-వతక్-ఫు-రూన-
బి-బత్ జిన్-ఫమా-జజాఉ-మన్-యఫ్-అలు జాలిక-
మిన్-కుమ్-ఇల్లా ఖిజ్ యున్-ఫిల్ హేయాతిద్-దున్యా-
వ-యౌమల్-ఖియా-మతి-యురద్-దూన-ఇలా-అష-
ద్దిల్--అజాబి-వ-మల్లాహు-బిగా-ఫిలిన్-తమ్మా-తత్-
మలూన్. 86. ఉలా-ఇకల్లజీ-నష్- తర-ఉల్-హయా-తద్-
దున్-యా-బిల్-ఆఖిరతి-ఫలా-యుఖఫ్-ఫఫు-అన్-
హుముల్-తజాబు-వలా-హుమ్-యున్ సరూన్. 87.
వలఖద్-ఆతైనా-మూసల్-కితాబ-వఖఫ్-ఫైనా-మిమ్-
బత్-దిహీ-బిర్-రుసులి-వ-ఆతైనా-ఈసబ్ న-మర్-
యమల్-బయ్యినాతి-వఅయ్యద్-నాహు-బి-రూహిల్-
ఖుదుసి-అఫ-కుల్లమా-జా-అకుమ్-రసూలుమ్-బిమా-లా-
తహ్వా-అన్-పుసు-కుముస్- తక్బర్ తుమ్-ఫ-ఫరీ-ఖన్-
కజ్-జబ్-తుమ్-వ-ఫరీఖన్-తఖ్-తులూన్. 88. వ-
ఖాలూ-ఖులూ-బునా-గుల్-ఫున్-బల్-లఅన-
హుముల్లాహు-బి-కుఫ్-రి-హిమ్-ఫ-ఖలీ-లమ్-మా-
యూమి-నూన్.

الٓمّٓ ١ ١٤ البقرة ٢

وَاِذْ اَخَذْنَا مِيْثَاقَكُمْ لَا تَسْفِكُوْنَ دِمَآءَكُمْ وَلَا تُخْرِجُوْنَ
اَنْفُسَكُمْ مِّنْ دِيَارِكُمْ ثُمَّ اَقْرَرْتُمْ وَاَنْتُمْ تَشْهَدُوْنَ ﴿٨٤﴾
ثُمَّ اَنْتُمْ هٰٓؤُلَآءِ تَقْتُلُوْنَ اَنْفُسَكُمْ وَتُخْرِجُوْنَ فَرِيْقًا مِّنْكُمْ
مِّنْ دِيَارِهِمْ تَظٰهَرُوْنَ عَلَيْهِمْ بِالْاِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَاِنْ
يَّاْتُوْكُمْ اُسٰرٰى تُفٰدُوْهُمْ وَهُوَ مُحَرَّمٌ عَلَيْكُمْ اِخْرَاجُهُمْ
اَفَتُؤْمِنُوْنَ بِبَعْضِ الْكِتٰبِ وَتَكْفُرُوْنَ بِبَعْضٍ فَمَا جَزَآءُ
مَنْ يَّفْعَلُ ذٰلِكَ مِنْكُمْ اِلَّا خِزْيٌ فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَيَوْمَ
الْقِيٰمَةِ يُرَدُّوْنَ اِلٰٓى اَشَدِّ الْعَذَابِ وَمَا اللّٰهُ بِغَافِلٍ عَمَّا
تَعْمَلُوْنَ ﴿٨٥﴾ اُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ اشْتَرَوُا الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا بِالْاٰخِرَةِ
فَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمُ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنْصَرُوْنَ ﴿٨٦﴾ وَ
لَقَدْ اٰتَيْنَا مُوْسَى الْكِتٰبَ وَقَفَّيْنَا مِنْ بَعْدِهٖ بِالرُّسُلِ
وَاٰتَيْنَا عِيْسَى ابْنَ مَرْيَمَ الْبَيِّنٰتِ وَاَيَّدْنٰهُ بِرُوْحِ الْقُدُسِ
اَفَكُلَّمَا جَآءَكُمْ رَسُوْلٌ بِمَا لَا تَهْوٰٓى اَنْفُسُكُمُ اسْتَكْبَرْتُمْ
فَفَرِيْقًا كَذَّبْتُمْ وَفَرِيْقًا تَقْتُلُوْنَ ﴿٨٧﴾ وَقَالُوْا قُلُوْبُنَا غُلْفٌ
بَلْ لَّعَنَهُمُ اللّٰهُ بِكُفْرِهِمْ فَقَلِيْلًا مَّا يُؤْمِنُوْنَ ﴿٨٨﴾

ع ١٠

منزل ١

84. మీరు ఒకరినొకరు చంపుకొన కూడదనియు తమ వారినే ఇండ్లనుండి పాఱఁదోలకూడదనియు మీతో నొడంబడిక మేము చేసికొని నపుడు మీరు ఒప్పుకొంటిరి. ఇది మీకు తెలిసియే యున్నది. పిదప మీరే ఒకరినొకరు నఱకుకొనుచున్నారు. మఱి కొందఱిని వారి యిండ్లనుండి తఱుమఁగొట్టుచున్నారు. తమవారికి విరోధముగా నితరులకు పాపముగాను అన్యాయముగాను తోడుపడుచున్నారు. 85. వారు మీ యొద్దకు నితరులచే ఖైదీలై వచ్చినచో మీరు వారికి బదులిచ్చి వారిని విడిపింతురు. మఱి వారిని తఱుముట మీకు నిషిద్ధమై యుండెను. ఏమి? మీరు గ్రంథములోని కొన్నిటిని సమ్మతించి మఱికొన్నిటిని తిరస్కరించుచున్నారు. కావున మీలో నెవరు దీనిని చేయుదురో వారికి ఇహలోక జీవితమునందు అగౌరవమును, తీర్పు దినమందు కఠినమైన బాధల పాలగుటయుఁ దప్ప వేఱుశిక్షలేదు. దేవుఁడు మీరు చేయుకర్మల యెడ అజాగ్రత్తగా లేఁడు. 86. వీరే పరలోకమునకు బదులుగ ఇహలోక జీవితమును కొనినవారు. కావున వీరి బాధ తగ్గింపఁబడదు. మఱి వీరికెట్టి సహాయమును లభింపదు. 87. నిశ్చయముగా మేము మూసాకు (తౌరాతు) గ్రంథము నొసంగితిమి. అతని పిదప వరుసగా ప్రవక్తలను పంపితిమి. మర్యమ్ కుమారుఁడగు ఈసాకు స్పష్టమైన సూచనలనిచ్చి పరిశుద్ధాత్మతో నాతనిని బలపరచితిమి. ఆ పిదప మీ యాత్మలకు ఇష్టములేని యాజ్ఞను మీ యొద్దకు ఎవరైన ప్రవక్తతేఁగా మీరు గర్వపడి కొందఱిని తిరస్కరించితిరి. మఱి కొందఱిని చంపితిరి. 88. వారు "మా హృదయములు ఒఱలోనున్నవి" అని పలుకుదురు. అట్లుకాదు. వారి అవిశ్వాసము వలన దేవుఁడు వారిని శపించియున్నాఁడు. కావున వారిలో కొందఱు మాత్రమే విశ్వసించుచున్నారు.

89. వలమ్మా-జా-అహుమ్-కితాబుమ్-మిన్-ఇన్-దిల్లాహి-
ముసద్దిఖుల్-లిమా-మఅ-హుమ్-వకానూ-మిన్-ఖబ్‌లు-
యస్-తఫ్-తిహూన-అలల్-లజీన-క ఫరూ-ఫలమ్మా-జా-
అహుమ్-మా-అరఫూ-క ఫరూ-బిహీ-ఫల-అ్-నతుల్లాహి-
అలల్-కాఫిరీన్. 90. బీ-సమష్-తరౌ-బిహీ-అన్-ఫుస-
హుమ్-అన్-యక్-ఫురూ-బిమా-అన్-జలల్లాహు-బగ్-
యన్-అన్-యునజ్-జిలల్లాహు-మిన్-ఫజ్‌లిహీ-అలా-
మన్-యషాఉ-మిన్-ఇబాదిహీ-ఫబాఊ-బిగజబిన్ అలా-
గజబ్ వలిల్-కాఫిరీన-అజాబుమ్-ముహీన్. 91. వ ఇజా-
ఖీల-లహుమ్-ఆమినూ-బిమాఅన్-జలల్లాహు-ఖాలూ-
నూమిను బిమా-ఉన్-జిల-అలైనా-వయక్-ఫురూన-
బిమా-వరా-అహూ వహు వల్-హఖ్ఖు-ముసద్ది-ఖల్-
లిమా-మఅ-హుమ్ ఖుల్-ఫలిమ తఖ్-తులూన అమ్-
బియా అల్లాహి-మిన్‌ఖబ్‌లు-ఇన్-కున్తుమ్-మూమినీన్.
92. వలఖద్-జా-అకుమ్-మూసా-బిల్-బయ్యినాతి-
సుమ్మత్-తఖజ్-తుముల్-ఇజ్‌ల-మిమ్-బఅ-దిహీ వఅన్-
తుమ్-జాలిమూన్. 93. వఇజ్-అఖజ్‌నా-మీసా-ఖకుమ్-
వ-రఫఅ్-నా-ఫౌఖ-కుముత్-తూర-ఖుజూ-మా-ఆతై-నా
కుమ్-బి ఖువ్వతిన్-వస్‌మ - ఊ. ఖాలూ-సమిఅ్-నా-
వ-అసై నా-వ-ఉష్-రిబూ-ఫీ-ఖులూ-బి-హిముల్-
ఇజ్‌ల-బికుఫ్-రిహిమ్-ఖుల్-బీసమా-యా-మురుకుమ్-
బిహీ-ఈమా-నుకుమ్-ఇన్-కున్తుమ్-మూ-మినీన్.

وَلَمَّا جَآءَهُمْ كِتٰبٌ مِّنْ عِنْدِ اللّٰهِ مُصَدِّقٌ لِّمَا مَعَهُمْ
وَكَانُوْا مِنْ قَبْلُ يَسْتَفْتِحُوْنَ عَلَى الَّذِيْنَ كَفَرُوْا ۚ فَلَمَّا
جَآءَهُمْ مَّا عَرَفُوْا كَفَرُوْا بِهٖ ۫ فَلَعْنَةُ اللّٰهِ عَلَى الْكٰفِرِيْنَ ﴿٨٩﴾
بِئْسَمَا اشْتَرَوْا بِهٖٓ اَنْفُسَهُمْ اَنْ يَّكْفُرُوْا بِمَآ اَنْزَلَ اللّٰهُ بَغْيًا
اَنْ يُّنَزِّلَ اللّٰهُ مِنْ فَضْلِهٖ عَلٰى مَنْ يَّشَآءُ مِنْ عِبَادِهٖ ۚ
فَبَآءُوْ بِغَضَبٍ عَلٰى غَضَبٍ ؕ وَلِلْكٰفِرِيْنَ عَذَابٌ
مُّهِيْنٌ ﴿٩٠﴾ وَاِذَا قِيْلَ لَهُمْ اٰمِنُوْا بِمَآ اَنْزَلَ اللّٰهُ قَالُوْا
نُؤْمِنُ بِمَآ اُنْزِلَ عَلَيْنَا وَيَكْفُرُوْنَ بِمَا وَرَآءَهٗ ۗ وَهُوَ
الْحَقُّ مُصَدِّقًا لِّمَا مَعَهُمْ ؕ قُلْ فَلِمَ تَقْتُلُوْنَ اَنْۢبِيَآءَ
اللّٰهِ مِنْ قَبْلُ اِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ﴿٩١﴾ وَلَقَدْ جَآءَكُمْ
مُّوْسٰى بِالْبَيِّنٰتِ ثُمَّ اتَّخَذْتُمُ الْعِجْلَ مِنْۢ بَعْدِهٖ وَاَنْتُمْ
ظٰلِمُوْنَ ﴿٩٢﴾ وَاِذْ اَخَذْنَا مِيْثَاقَكُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ
الطُّوْرَ ؕ خُذُوْا مَآ اٰتَيْنٰكُمْ بِقُوَّةٍ وَّاسْمَعُوْا ؕ قَالُوْا سَمِعْنَا
وَعَصَيْنَا ۗ وَاُشْرِبُوْا فِىْ قُلُوْبِهِمُ الْعِجْلَ بِكُفْرِهِمْ ؕ
قُلْ بِئْسَمَا يَاْمُرُكُمْ بِهٖٓ اِيْمَانُكُمْ اِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ﴿٩٣﴾

89. వారి యొద్దనున్న గ్రంథమును సత్యపఱచునట్టి గ్రంథము (ఖురాను) దేవుని యొద్దనుండి వారి యొద్దకు వచ్చెను. దీనికి ముందు అవిశ్వాసులపై విజయము కోరుచుండిరి. పిదప వారు గుర్తెఱింగినది వారి యొద్దకు రాఁగా దానిని తిరస్కరించిరి. కావున అవిశ్వాసులకు దేవుని శాపము. 90. దేవుఁడు తన యనుగ్రహముచే తాను ఇష్టపడిన భక్తులకు తన సందేశము (వహీ) పంపుటనుగూర్చి యూదులు అసూయపడి దేవుఁడు పంపిన గ్రంథము (ఖురాను)ను తిరస్కరించి తమ యాత్మలను అమ్మి పుచ్చుకొన్నది చాల చెడ్డది. కావున వారు దేవుని కోపమునకు పాత్రులైరి. మరియు అవిశ్వాసులకు అగౌరవమైన బాధ యున్నది. 91. దేవుఁడు పంపిన దానిని మీరు విశ్వసింపుఁడు అని వారితోఁ జెప్పునపుడెల్ల మాకు నొసంగ్బఁబడిన దానిని మేము నమ్ముచున్నామని వారు చెప్పుదురు. దానిఁదప్ప నితరమును తిరస్కరించుచున్నారు. వారు తిరస్కరించునది సత్యమైన గ్రంథము. వారి యొద్దనున్న గ్రంథమును సత్యపఱచునది. అటులైన మీరు విశ్వాసులైనచో దీనికి ముందు మీరు దేవుని ప్రవక్తల నెందులకు వధించుచుంటిరి. అని ఓ ముహమ్మదు! పలుకుము. 92. మీ యొద్దకు మూసా స్పష్టమైన సూచనలు దీసికొనివచ్చెను. పిదప మీరు అతఁడు పోయిన తరువాత ఆవుదూడ విగ్రహమును చేసికొంటిరి. మఱి మీరు దుర్మార్గులు. 93. మీ నుండి ఒడంబడిక మేము పుచ్చుకొనునపుడు తూరుకొండను మీ పైనెత్తి "మేము మీకు నొసంగిన గ్రంథమును గట్టిగా పట్టుఁడు. వినుఁడు." అనినపుడు వింటిమి. మఱి అతిక్రమించితిమి అని చెప్పితిరి. వారి అవిశ్వాసము వలన వారి హృదయములలో ఆవుదూడ ప్రేమనిండుకొనెను. మీరు విశ్వాసులైనచో మీ విశ్వాసము మీకు సెలవిచ్చునది చాల చెడ్డది అని ఓ ప్రవక్తా! పలుకుము.

94. ఖుల్-ఇన్-కానత్-లకుముద్-దారుల్-ఆఖి-రతు-
ఇన్-దల్లాహి-ఖాలి-సేతమ్-మిన్-దూనిన్నాసి-ఫత-మన్న-
ఉల్-మౌత-ఇన్-కున్‌తుమ్-సాదిఖీన్. 95. వలన్-యత-
మన్-నౌహు-అబదమ్-బిమా-ఖద్దమత్-ఐదీహిమ్-
వల్లాహు-అలీముమ్-బిజ్-జాలి-మీన్. 96. వల-తజి-
దన్న-హుమ్-అహ్-రసన్నాసి-అలా-హయాతిన్-వ-
మినల్లజీన-అష్-రకూ-యవద్దు-అహ-దు హుమ్-లౌ-
యు-అమ్మరు-అల్ ఫ-సనతిన్-వమా-హువ-బి-ము-జ
హ-జిహి-హీ-మినల్-అజాబి-అన్-యుఅమ్మర-వల్లాహు-
బసీ రుమ్-బిమా-యఅ్-మలూన్. 97. ఖుల్-మన్-కాన-
అదువ్వల్-లిజిబ్-రీల-ఫ-ఇన్న హూ-నజ్-జలహూ-
అలా-ఖల్-బిక-బిఇజ్-నిల్లాహి-ముసద్ధి-ఖల్-లిమా-బైన-
యదైహి-వ-హుదన్-వ-బుష్-రా-లిల్-మూ-మినీన్.
98. మన్-కాన-అదువ్వల్-లిల్లాహి-వమలా-ఇకతిహీ-
వరుసు-లిహీ-వజిబ్-రీల-వ మీకాల-ఫ-ఇన్నల్లా హ-
అదువ్వుల్-లిల్ కాఫిరీన్. 99. వలఖద్-అన్-జల్నా-ఇలైక-
ఆయాతిమ్-బయ్యినాతిన్-వమా-యక్-ఫురు-బిహా-ఇల్-
లల్-ఫాసిఖూన్. 100. అవ-కుల్లమా-అహదూ-అహ్-దన్-
నబజహూ-ఫరీ ఖుమ్-మిన్-హుమ్-బల్-అక్-సరు-
హుమ్-లాయూమినూన్. 101. వలమ్మా-జాఅహుమ్-
రసూలుమ్-మిన్-ఇన్ దిల్లాహి-ముసద్దిఖుల్-లిమా-మఅ-
హుమ్-నబజ-ఫరీ ఖుమ్-మినల్ల జీన-ఊతుల్-కితాబ-
కితా-బల్లాహి-వరాఅ-జుహూ-రిహిమ్-కఅన్న-హుమ్-
లాయఅ్-లమూన్.

الٓمّٓ ١ ١٦ البقرة ٢

قُلْ اِنْ كَانَتْ لَكُمُ الدَّارُ الْاٰخِرَةُ عِنْدَ اللّٰهِ خَالِصَةً مِّنْ
دُوْنِ النَّاسِ فَتَمَنَّوُا الْمَوْتَ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ﴿٩٤﴾ وَ
لَنْ يَّتَمَنَّوْهُ اَبَدًا بِمَا قَدَّمَتْ اَيْدِيْهِمْ ؕ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌۢ
بِالظّٰلِمِيْنَ ﴿٩٥﴾ وَلَتَجِدَنَّهُمْ اَحْرَصَ النَّاسِ عَلٰى حَيٰوةٍ ۚ وَ
مِنَ الَّذِيْنَ اَشْرَكُوْا ۚ يَوَدُّ اَحَدُهُمْ لَوْ يُعَمَّرُ اَلْفَ سَنَةٍ ۚ وَ
مَا هُوَ بِمُزَحْزِحِهٖ مِنَ الْعَذَابِ اَنْ يُّعَمَّرَ ؕ وَاللّٰهُ بَصِيْرٌۢ بِمَا
يَعْمَلُوْنَ ﴿٩٦﴾ قُلْ مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِّجِبْرِيْلَ فَاِنَّهٗ نَزَّلَهٗ
عَلٰى قَلْبِكَ بِاِذْنِ اللّٰهِ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَهُدًى
وَّبُشْرٰى لِلْمُؤْمِنِيْنَ ﴿٩٧﴾ مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِّلّٰهِ وَمَلٰٓئِكَتِهٖ وَ
رُسُلِهٖ وَجِبْرِيْلَ وَمِيْكٰىلَ فَاِنَّ اللّٰهَ عَدُوٌّ لِّلْكٰفِرِيْنَ ﴿٩٨﴾
وَلَقَدْ اَنْزَلْنَآ اِلَيْكَ اٰيٰتٍۭ بَيِّنٰتٍ ۚ وَمَا يَكْفُرُ بِهَآ اِلَّا
الْفٰسِقُوْنَ ﴿٩٩﴾ اَوَكُلَّمَا عٰهَدُوْا عَهْدًا نَّبَذَهٗ فَرِيْقٌ مِّنْهُمْ ؕ
بَلْ اَكْثَرُهُمْ لَا يُؤْمِنُوْنَ ﴿١٠٠﴾ وَلَمَّا جَآءَهُمْ رَسُوْلٌ مِّنْ عِنْدِ
اللّٰهِ مُصَدِّقٌ لِّمَا مَعَهُمْ نَبَذَ فَرِيْقٌ مِّنَ الَّذِيْنَ اُوْتُوا
الْكِتٰبَ ۙ كِتٰبَ اللّٰهِ وَرَآءَ ظُهُوْرِهِمْ كَاَنَّهُمْ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿١٠١﴾

منزل ١

94. ఇతర ప్రజలకుకాక ప్రత్యేకముగా మీకొఱకే పరలోక గృహమున్న యెడల (ఇందు) మీరు సత్యవంతులైనచో మీరు చావును కోరుఁడు అని ఓ ప్రవక్తా! చెప్పుము. 95 వారు తమ చేతులారచేసి పంపియున్న పాపములవలన వారెన్నఁడును చావునుకోరరు. దేవుఁడు పాపులను బాగుగా నెఱుంగును. 96. సర్వజనులకన్నను పెక్కు దైవారాధకులకన్నను జీవితముపై నెక్కుడు ఆస వారికి నుండుటను నీవు కనుగొందువు. వారిలో నొక్కొక్కఁడు వేయి సంవత్సరముల వయస్సు గలుగవలెనని కోరుచున్నాఁడు. అంతకాలము బ్రతుకుటఁగూడ వారిని శిక్షనుండి తప్పింపఁజాలదు. వారు చేయునది దేవుఁడు చూచుచునే యున్నాఁడు. 97. జిబ్రీలునకు ఎవఁడు విరోధియైన ఏమి నష్టము చేయఁగలఁడు. నిశ్చయముగా నతఁడు దేవునాజ్ఞచే ఖురానును నీ మనస్సులో దింపెను. ఆ ఖురాను తనకు పూర్వపు గ్రంథములను సత్యపఱచుచు విశ్వాసులకు సన్మార్గము చూపుచు వారికి సంతోషవార్త వినిపించుచున్నది. 98. ఎవరు దేవునికిని అతని దూతలకును అతని ప్రవక్తలకును జిబ్రీలునకును 'మీకాలు' నకును విరోధులగుదురో అట్టి అవిశ్వాసులకు దేవుఁడు శత్రువు అని చెప్పుము.99. మేము నీ యొద్దకు స్పష్టమైన సూచనలను పంపితిమి. దుర్మార్గులు తప్ప వాని నెవరును తిరస్కరింపరు. 100. వారు ఒడంబడిక చేయునపుడెల్ల వారిలో కొందఱు దానిని వీఁపు వెనుక పాఱవేయుదురు. మఱియు వారిలోని పెక్కురు (నమ్మకము లేనివారు) విశ్వసింపరు. 101. వారియొద్దకు దేవుని వద్ద నుండి, తమ యొద్దనుండు గ్రంథమును సత్యపఱచునట్టి ప్రవక్తరాఁగా గ్రంథముగల వారిలో కొందఱు తమవీఁపుల వెనక దేవుని గ్రంథమును దెలియని వారలుగా పాఱవేసిరి.

102. వత్-తబ ఊ-మాతత్-లుష్-షయా-తీను-తలా-
ముల్‌కి-సులైమాన. వమా-క ఫర-సులై-మాను-వలా-
కిన్నష్-షయాతీన-కఫరూ-యుఅల్లి-మూనన్-నాసస్-
సిహ్ర-వమా ఉన్-జిల-అలల్-మలకైని-బిబా-బిల-
హారూత-వమారూత్. వమాయు-అల్లి మాని-మిన్-
అహదిన్-హత్తా-యఖూలా-ఇన్నమా-నహ్ను-ఫిత్-నతున్-
ఫలాతక్-ఫుర్. ఫయత-అల్ల-మూన మిన్-హు మా- మా
యుఫర్రి-ఖూన-బిహీ-బైనల్-మర్ ఇ-వజౌ జి-హీ-వమా-
హుమ్-బిజా-ర్రీన-బిహీ మిన్-అహదిన్-ఇల్లా-బి-ఇజ్-
నిల్లాహి-వయత-అల్లమూన-మా యజుర్రు-హుమ్-వలా-
యన్-ఫఉ-హుమ్-వలఖద్-అలిమూ-లమనిష్-తరాహు-
మాలహూ-ఫిల్-ఆఖిరతి-మిన్-ఖలాఖ్-వల-బీస-మా-
షరౌ-బిహీ-అన్-ఫుస-హుమ్-లౌకానూ-యత్-లమూన్.
103. వలౌ-అన్న హుమ్-ఆమనూ-వత్త ఖౌ-లమ-
సూబతుమ్-మిన్-ఇన్-దిల్లాహి-ఖైరున్-లౌకానూ-యత్-
లమూన్. 104. యా-అయ్యుహల్-లజీన-ఆమనూ-లా-
తఖూలూ-రాఇనా-వఖూ-లున్-జుర నా-వస్- మ ఊ-
వలిల్ -కాఫిరీన-అజాబున్ అలీమ్. 105. మా-యవద్-
దుల్-లజీన-కఫరూ-మిన్- అహ్‌లిల్-కితాబి వలల్-
ముష్-రికీన-అన్-యునజ్- జల-అలైకుమ్-మిన్-ఖైరిన్-
మిర్-రబ్బి కుమ్-వల్లాహు-యఖ్-తస్సు-బిరహ్-మతిహీ-
మన్-యషా ఉ-వల్లాహు-జుల్-ఫజ్-లిల్-అజీమ్.

الم ١٧ البقرة ٢

وَاتَّبَعُوا مَا تَتْلُوا الشَّيٰطِينُ عَلٰى مُلْكِ سُلَيْمٰنَ ۚ وَمَا
كَفَرَ سُلَيْمٰنُ وَلٰكِنَّ الشَّيٰطِينَ كَفَرُوا يُعَلِّمُونَ النَّاسَ
السِّحْرَ ۗ وَمَا أُنْزِلَ عَلَى الْمَلَكَيْنِ بِبَابِلَ هَارُوتَ وَمَارُوتَ ۚ
وَمَا يُعَلِّمٰنِ مِنْ أَحَدٍ حَتّٰى يَقُولَا إِنَّمَا نَحْنُ فِتْنَةٌ فَلَا
تَكْفُرْ ۖ فَيَتَعَلَّمُونَ مِنْهُمَا مَا يُفَرِّقُونَ بِهِ بَيْنَ الْمَرْءِ وَ
زَوْجِهِ ۚ وَمَا هُمْ بِضَارِّينَ بِهِ مِنْ أَحَدٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللّٰهِ ۚ
وَيَتَعَلَّمُونَ مَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ ۚ وَلَقَدْ عَلِمُوا
لَمَنِ اشْتَرٰىهُ مَا لَهُ فِي الْاٰخِرَةِ مِنْ خَلَاقٍ ۚ وَلَبِئْسَ
مَا شَرَوْا بِهِ أَنْفُسَهُمْ ۚ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿١٠٢﴾ وَلَوْ أَنَّهُمْ
اٰمَنُوا وَاتَّقَوْا لَمَثُوبَةٌ مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ خَيْرٌ ۚ لَوْ كَانُوا
يَعْلَمُونَ ﴿١٠٣﴾ يٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا لَا تَقُولُوا رَاعِنَا وَ
قُولُوا انْظُرْنَا وَاسْمَعُوا ۗ وَلِلْكٰفِرِينَ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٠٤﴾
مَا يَوَدُّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتٰبِ وَلَا الْمُشْرِكِينَ
أَنْ يُنَزَّلَ عَلَيْكُمْ مِنْ خَيْرٍ مِنْ رَبِّكُمْ ۗ وَاللّٰهُ يَخْتَصُّ
بِرَحْمَتِهِ مَنْ يَشَاءُ ۗ وَاللّٰهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿١٠٥﴾

منزل ١

102. వారు, సులైమాను రాజ్యకాలమున సైతానులు, పఠించునట్టి దానిని అనుసరించిరి. సులైమాను అవిశ్వాసికాలేదు. కాని సైతానులు జనులకు జాలవిద్యను నేర్పుచు అవిశ్వాసులైరి. వారు బాబిల్ నగరమందు హారూతు, మారూతు అను దేవదూతలకు నొసంగఁబడినదాని ననుసరించిరి. ఆ ఇద్దఱు దూతలు మేము శోధనకు న్నున్నాము. కావున మీరు అవిశ్వాసులు కాకుండుఁడు అని చెప్పునంత వఱకు నెవరికిని వారు నేర్పకుండిరి. ఆ పిదప వారు ఆ యిద్దఱినుండి భార్యాభర్తలకు ఎడబాటు కలిగించునట్టి జాలవిద్య నేర్చుకొనుచుండిరి. వారు దానివలన దేవుని సెలవు లేక ఎవరికిని నష్టము గలిగింపఁజాలరు. వారు తమకు నష్టము గలిగించు నద్దానిని తమకు లాభకరముకాని దానిని నేర్చుకొనుచున్నారు. మఱెవ్వఁడు జాలవిద్యను స్వీకరించెనో వానికి పరలోక మందెట్టి భాగములేదని వారు బాగుగ నెఱింగియున్నారు. వారు దేనికి బదులుగ తమ్ముఁతాము అమ్ముకొన్నారో అది చాల చెడ్డది. వారికి బుద్ధియున్నచో దానిని నేర్చుకొనరు. 103. వారు విశ్వసించి భయభక్తులు గలిగియుండిరేని దేవుని యొద్దనుండి మంచి ఫలితము పొందియుందురు. వారికి జ్ఞానమున్నచో (బాగుగా నుండును.) 104. ఓ విశ్వాసులారా! 'రాఇనా' అని చెప్పకుఁడు. ఉన్ జుర్నా అని చెప్పుఁడు. చెవియొగ్గి వినుఁడు. అవిశ్వాసులకు దుఃఖకరమైన బాధగలదు. 105. గ్రంథముగల వారిలోను విగ్రహారాధకులలోను అవిశ్వాసులైనవారు మీ ప్రభువునుండి మీకు ఏదైన మేలు లభించుటకు ఇష్టపడరు. దేవుఁడు తాను ఇష్టపడిన వారిని తన అనుగ్రహమునకు ప్రత్యేకించుకొనుచున్నాఁడు. దేవుఁడు గొప్ప అనుగ్రహము గలవాఁడు.

106. మానసన్ సఖ్-మిన్ -ఆయతిన్-ఔ-నున్-సిహా-నాతి బిఖైరిమ్ మిన్‌హా - ఔమిస్‌లి-హా-అలమ్-తత్-లమ్-అన్నల్లాహ-అలా-కుల్లి-షైఇన్-ఖదీర్. 107. అలమ్-తత్-లమ్-అన్నల్లాహ-లహూ-ముల్-కుస్-సమా-వాతి-వల్ అర్‌జి వమా-లకుమ్-మిన్-దూ నిల్లాహి-మిన్ వలీ-యిన్-వలా-నసీర్. 108. అమ్-తురీ-దూన-అన్-తస్-అలూ-రసూ-లకుమ్-కమా-సుఇల-మూసా-మిన్-ఖబ్‌లు. వమన్-యత-బద్ద-లిల్-కుఫ్‌ర-బిల్ ఈమాని-ఫఖద్-జల్ల-సవా-అస్-సబీల్. 109. వద్ద-కసీ-రుమ్-మిన్-అహ్‌లిల్ కితాబి-లౌ-యరుద్దూ-నకుమ్ మిమ్ బత్-ది-ఈమానికుమ్-కుఫ్ఫా-రన్-హస-దమ్-మిన్-ఇన్‌ది-అన్-ఫుసి-హిమ్-మిమ్‌బత్-ది-మాతబయ్యన-లహు-ముల్-హఖ్‌ఖు-ఫత్‌ఫూ-వస్-ఫహూ-హత్తా-యాతి-యల్లాహు-బి-అమ్-రిహీ-ఇన్నల్లాహ-అలా-కుల్లి-షైఇన్-ఖదీర్. 110. వఅఖీ-ముస్-సేలాత-వ-ఆతుజ్‌జకాత-వమా-తుఖద్దిమూ-లిఅన్ ఫుసికుమ్-మిన్-ఖైరిన్-తజిదూహు-ఇన్-దల్లాహి-ఇన్నల్లాహ-బిమా తత్-మలూన-బసీర్. 111. వఖాలూ-లన్-యద్-ఖులల్-జన్నత ఇల్లా-మన్-కాన-హూదన్-ఔ-నసారా-తిల్‌క అమా-నియ్యు - హుమ్-ఖుల్- హాతూ-బుర్-హాన-కుమ్-ఇన్‌కున్-తుమ్-సాదిఖీన్. 112. బలా-మన్‌అస్-లమ-వజ్-హహూ-లిల్లాహి-వహువ-ముహ్-సినున్ ఫలహూ-అజ్ -రుహూ-ఇన్‌ద-రబ్బిహీ-వలా-ఖౌఫున్ అలై-హిమ్ వలా - హుమ్ - యహ్‌జనూన్.

الٓمّٓ ١   ١٨   البقرة ٢

مَا نَنْسَخْ مِنْ اٰيَةٍ اَوْ نُنْسِهَا نَاْتِ بِخَيْرٍ مِّنْهَآ اَوْ مِثْلِهَا ؕ اَلَمْ
تَعْلَمْ اَنَّ اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ شَىْءٍ قَدِيْرٌ ﴿١٠٦﴾ اَلَمْ تَعْلَمْ اَنَّ اللّٰهَ لَهٗ
مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ؕ وَمَا لَكُمْ مِّنْ دُوْنِ اللّٰهِ مِنْ
وَّلِىٍّ وَّلَا نَصِيْرٍ ﴿١٠٧﴾ اَمْ تُرِيْدُوْنَ اَنْ تَسْـَٔلُوْا رَسُوْلَكُمْ كَمَا
سُئِلَ مُوْسٰى مِنْ قَبْلُ ؕ وَمَنْ يَّتَبَدَّلِ الْكُفْرَ بِالْاِيْمَانِ
فَقَدْ ضَلَّ سَوَآءَ السَّبِيْلِ ﴿١٠٨﴾ وَدَّ كَثِيْرٌ مِّنْ اَهْلِ الْكِتٰبِ
لَوْ يَرُدُّوْنَكُمْ مِّنْۢ بَعْدِ اِيْمَانِكُمْ كُفَّارًا ۚۖ حَسَدًا مِّنْ عِنْدِ
اَنْفُسِهِمْ مِّنْۢ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْحَقُّ ۚ فَاعْفُوْا
وَاصْفَحُوْا حَتّٰى يَاْتِىَ اللّٰهُ بِاَمْرِهٖ ؕ اِنَّ اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ شَىْءٍ
قَدِيْرٌ ﴿١٠٩﴾ وَاَقِيْمُوا الصَّلٰوةَ وَاٰتُوا الزَّكٰوةَ ؕ وَمَا تُقَدِّمُوْا
لِاَنْفُسِكُمْ مِّنْ خَيْرٍ تَجِدُوْهُ عِنْدَ اللّٰهِ ؕ اِنَّ اللّٰهَ بِمَا تَعْمَلُوْنَ
بَصِيْرٌ ﴿١١٠﴾ وَقَالُوْا لَنْ يَّدْخُلَ الْجَنَّةَ اِلَّا مَنْ كَانَ هُوْدًا
اَوْ نَصٰرٰى ؕ تِلْكَ اَمَانِيُّهُمْ ؕ قُلْ هَاتُوْا بُرْهَانَكُمْ اِنْ كُنْتُمْ
صٰدِقِيْنَ ﴿١١١﴾ بَلٰى ۚ مَنْ اَسْلَمَ وَجْهَهٗ لِلّٰهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَلَهٗٓ
اَجْرُهٗ عِنْدَ رَبِّهٖ ۪ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُوْنَ ﴿١١٢﴾ ع ١٣

منزل ١

106. మేము ఒక వాక్యమును మార్చిన లేక మఱచినట్లు చేసిన దానికన్న శ్రేష్ఠమైనదో లేక దానివంటిదో పంపుచున్నాము. ఏమి? దేవుఁడు సర్వశక్తుఁడను విషయము నీకుఁ దెలియదా? 107. భూమ్యాకాశముల ప్రభుత్వము దేవునికే గలదని నీవు ఎఱుంగవా? దేవుఁడు తప్ప మీకెవరును స్నేహితులుగాని సహాయులుగాని లేరు. 108. ఓ ముసల్మానులారా! పూర్వము యూదులచే మూసా ప్రశ్నింపఁబడినట్లు మీరు కూడ మీ ప్రవక్తను ప్రశ్నింపకోరు చున్నారా? ఎవఁడు విశ్వాసమునకు బదులుగా అవిశ్వాసము స్వీకరించునో వాఁడు సన్మార్గము తప్పిన వాఁడగును. 109. అనేకులు యూదులు తమకు సత్యము స్పష్టపడిన తరువాత కూడ తమ అసూయచే మీరు ముసల్మానులైన పిదప మిమ్ము కాఫిర్లను (అవిశ్వాసుల)గా మార్పవలెనని కోరుచున్నారు. కావున దేవుఁడు తన యాజ్ఞ పంపువఱకు వారిని క్షమించి వారి జోలికి పోకుండుఁడు. నిశ్చయముగా దేవుఁడు సర్వశక్తుఁడు. 110. నమాజును స్థిరముగా సలుపుచుండుఁడు. జకాతు (విధిదానము) ఒసంగు చుండుఁడు. మీరు ఏ మేలు చేసి ముందుగా మీ కొఱకు పంపు కొందురో యద్దానిని మీరు దేవునియొద్ద పొందుదురు. నిశ్చయముగా దేవుఁడు మీరు చేయునదంతయు చూచుచునే యున్నాఁడు. 111. యూదులును నస్రానీలును దప్ప నితరులెవ్వరును స్వర్గమునకుపోరు అని వారు పలుకుదురు. అవి వారు కల్పించుకొన్న వట్టి యూహలు మాత్రమే. మీరు సత్యవంతులైనచో దీని(గుర్చి మీ సనదు (ప్రమాణపత్రము) దీసికొని రండు అని ఓ మహమ్మదు! పలుకుము. 112. అట్లుకాదు. ఎవరు దేవునికి విధేయులై సత్కార్యములు చేయుదురో వారికి తమ ప్రభువునొద్ద పుణ్య ఫలితముగలదు. వారికి భయముగాని దుఃఖముగాని యుండదు.

113. వఖా లతిల్ యహూదు- లైసతిన్-నసారా-అలా-
షైయిన్-వఖా లతిన్-నసారా-లైసతిల్-యహూదు తలా-
షై ఇన్- వహుమ్-యత్-లూనల్-కితాబ-కజా-లిక-
ఖాలల్-లజీన-లాయత్-లమూన-మిస్‌ల-ఖౌలి-హిమ్-
ఫల్లాహు-యహ్-కుము-బైనహుమ్-యౌమల్-ఖియా-
మతి-ఫీమా-కానూ-ఫీహి-యఖ్-తలి-ఫూన్. 114. వమన్-
అజ్-లము మిమ్మమ్-మనఅ-మసా-జి-దల్లాహి-అయ్-
యుజ్‌కర-ఫీహస్-ముహూ-వ-సఆ-ఫీ-ఖరా-బిహా-ఉలా-
ఇక-మాకాన-లహుమ్ అయ్ యద్-ఖులూహా-ఇల్లా
ఖాఇఫీన్, లహుమ్-ఫిద్-దున్‌యా-ఖిజ్-యున్-వల-
హుమ్‌ఫిల్-ఆఖి-రతి-అజా-బున్-అజీమ్. 115. వలిల్లా-
హిల్-మష్-రిఖు-వల్-మగ్-రిబు-ఫ-ఐనమా-తువల్లూ-ఫ-
సమ్మవజ్-హుల్లాహి-ఇన్నల్లాహ-వాసి-ఉన్-అలీమ్. 116.
వ-ఖాలుత్-తఖ-జల్లాహు-వలదన్-సుబ్-హానహూ-బల్-
లహూ-మాఫిస్ సమా-వాతి-వల్ అర్‌జి-కుల్లుల్ - లహూ-
ఖాని-తూన్. 117. బదీఉస్‌సమా-వాతి-వల్-అర్ జి-వఇజా
-ఖజా-అమ్-రన్-ఫ ఇన్నమా-యఖూలు-లహూ-కున్-
ఫయకూన్. 118. వ-ఖాలల్-లజీన-లాయత్-లమూన-
లౌలా-యుకల్-లిము-నల్లాహు-ఔ-తాతీనా-ఆయతు-
కజాలిక-ఖాలల్-లజీన-మిన్-ఖబ్-లిహిమ్-మిస్‌ల-ఖౌ-
లిహిమ్-తషా-బహత్-ఖులూ బుహుమ్-ఖద్-బై-యన్నల్-
ఆయాతి-లి-ఖౌమిన్-యూఖినూన్. 119. ఇన్నా-అర్-సల్-
నాక-బిల్-హఖ్ ఖీ-బషీరన్-వ-నజీ-రన్-వలాతుస్-అలు-
అన్-అస్-హాబిల్-జహీమ్.

وَقَالَتِ الْيَهُوْدُ لَيْسَتِ النَّصٰرٰى عَلٰى شَيْءٍ وَّقَالَتِ النَّصٰرٰى
لَيْسَتِ الْيَهُوْدُ عَلٰى شَيْءٍ وَّهُمْ يَتْلُوْنَ الْكِتٰبَ كَذٰلِكَ قَالَ
الَّذِيْنَ لَا يَعْلَمُوْنَ مِثْلَ قَوْلِهِمْ فَاللّٰهُ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ
الْقِيٰمَةِ فِيْمَا كَانُوْا فِيْهِ يَخْتَلِفُوْنَ ﴿۱۱۳﴾ وَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنْ
مَّنَعَ مَسٰجِدَ اللّٰهِ اَنْ يُّذْكَرَ فِيْهَا اسْمُهٗ وَسَعٰى فِيْ خَرَابِهَا
اُولٰٓئِكَ مَا كَانَ لَهُمْ اَنْ يَّدْخُلُوْهَآ اِلَّا خَآئِفِيْنَ لَهُمْ فِي
الدُّنْيَا خِزْيٌ وَّلَهُمْ فِي الْاٰخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيْمٌ ﴿۱۱۴﴾ وَلِلّٰهِ الْمَشْرِقُ
وَالْمَغْرِبُ فَاَيْنَمَا تُوَلُّوْا فَثَمَّ وَجْهُ اللّٰهِ اِنَّ اللّٰهَ وَاسِعٌ
عَلِيْمٌ ﴿۱۱۵﴾ وَقَالُوا اتَّخَذَ اللّٰهُ وَلَدًا سُبْحٰنَهٗ بَلْ لَّهٗ مَا فِي السَّمٰوٰتِ
وَالْاَرْضِ كُلٌّ لَّهٗ قٰنِتُوْنَ ﴿۱۱۶﴾ بَدِيْعُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَ
اِذَا قَضٰٓى اَمْرًا فَاِنَّمَا يَقُوْلُ لَهٗ كُنْ فَيَكُوْنُ ﴿۱۱۷﴾ وَقَالَ الَّذِيْنَ
لَا يَعْلَمُوْنَ لَوْلَا يُكَلِّمُنَا اللّٰهُ اَوْ تَاْتِيْنَآ اٰيَةٌ كَذٰلِكَ
قَالَ الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ مِّثْلَ قَوْلِهِمْ تَشَابَهَتْ قُلُوْبُهُمْ
قَدْ بَيَّنَّا الْاٰيٰتِ لِقَوْمٍ يُّوْقِنُوْنَ ﴿۱۱۸﴾ اِنَّآ اَرْسَلْنٰكَ بِالْحَقِّ
بَشِيْرًا وَّنَذِيْرًا وَّلَا تُسْئَلُ عَنْ اَصْحٰبِ الْجَحِيْمِ ﴿۱۱۹﴾

منزل ۱

113. నస్రానీలు ఏ మార్గమందును లేరని యూదులు చెప్పుదురు. యూదులు ఏ మార్గమందును లేరని నస్రానీలు అందురు. వారందఱు గ్రంథములను పఠించుచునే యున్నారు. వారు పలుకునట్లు మూఢులు కూడ పలికిరి. కావున దేవుఁడు వారు కలహించు దానిఁగూర్చి తీర్పు దినమునందు తీర్పుచెప్పును. 114. దేవుని మసీదులలో అతని నామమును ఉచ్చరించుటకు ఆటంక పఱచి మసీదులను నాశనము చేయుటకు ప్రయత్నించిన వారి కన్న నెవరు ఎక్కువ దుర్మార్గులు? అట్టివారు మసీదులోనికి ప్రవేశించుటకు యోగ్యులుకారు. కాని భయపడుచు ప్రవేశింతురు. వారికి ఇహలోకమందు అగౌరవమును పరలోకమందు ఘోరమైన బాధయును గలదు. 115. తూర్పు పడమరలు దేవునివే. కావున మీరు ఏ వైపునకు ముఖము త్రిప్పిన నచ్చట దేవుని సమ్ముఖమున్నది. నిశ్చయముగా దేవుఁడు అమితముగా ననుగ్రహించువాఁడు, సర్వము దెలిసినవాఁడు. 116. వారు, దేవుఁడు బిడ్డలుగలిగి యున్నాఁడు అని చెప్పుదురు. కాని, అతఁడు పరమ పవిత్రుఁడు. ఆకాశములలోను భూమిలోనునుండు సమస్తము అతనిదే. సర్వము అతనికి లోఁబడియున్నది. 117. అతఁడే ఆకాశములకును భూమికిని సృష్టికర్త, అతఁడు ఏదైన చేయవలెనన్న దానిని 'అగుము' అని చెప్పఁగానే యది అగును. 118. ఏమియు తెలియనివారు "దేవుఁడు మాతో నెందులకు మాటలాడఁడు? లేక మా యొద్దకు సూచన ఎందులకు రాదు?" అని పలుకుదురు. ఇటులే వీరికి ముందు గడచిన వారు కూడ వీరు చెప్పినటువంటి మాటలే చెప్పియున్నారు. ఈ యందఱి హృదయములు ఒకే విధముగా నున్నవి. నమ్మినట్టి వారి కొఱకు మేము సూచనలు స్పష్టముగాఁ దెలిపియున్నాము. 119. నిశ్చయముగా మేము నీకు సత్యమైన మతము నొసంగి సంతోషవార్త వినిపించువానిగను భయపెట్టువానిగను పంపితిమి. నరక నివాసులను గూర్చి నీవు ప్రశ్నింపఁబడవు.

120. వలన్-తర్-జా-తేన్-కల్-యహూదు-వలన్-నసారా-హేత్తా-తత్ తబిత-మిల్లత-హుమ్-ఖుల్-ఇన్న-హుదల్లాహి-హువల్-హుదా-వల-ఇనిత్-తబత్‌త-అహ్-వా-అహుమ్-బత్ దల్లజీ-జా-అక-మినల్-ఇల్‌మి-మాలక-మినల్లాహి-మిన్‌వలీ-యిన్ వలా-నసీర్. 121. అల్-లజీన-ఆతైనా-హుముల్-కితాబ-యత్‌లూనహూ హఖ్‌ఖ-తిలా-వతిహీ-ఉలా-ఇక-యూమి-నూన-బిహీ-వమన్-యక్-ఫుర్-బిహీ-ఫ-ఉలా-ఇక-హుముల్-ఖాసి-రూన్. 122. యాబనీ-ఇస్‌రా-ఈలజ్-కురూ-నిత్-మతి-యల్లతీ-అన్-అమ్‌తు-త్‌లై-కుమ్-వఅన్నీ-ఫజ్-జల్ తు-కుమ్-అలల్-ఆలమీన్. 123. వత్తఖూ-మౌమల్-లాతజ్ జీ-నఫ్ - సున్ అన్ - నఫ్-సిన్-షై-అన్-వలా-యుఖ్-బలు -మిన్ -హా అద్-లున్-వలా - తన్- ఫఉహా-షఫా-అతున్(-వలా-హుమ్-యున్-సరూన్. 124. వఇజీబ్ - తలా-ఇబ్ -రాహీమ-రబ్బుహూ-బి-కలిమా-తిన్-ఫ-అతమ్మ-హున్న-ఖాల-ఇన్నీ-జా-ఇలుక-లిన్నాసి-ఇమా-మా-ఖాల-వమిన్-జుర్రీ-యతీ-ఖాల-లా-యనాలు-అహ్-దిజ్జా-లిమీన్. 125. వఇజ్-జఅల్-నల్-బైత-మసా-బతల్-లిన్నాసి-వ-అమ్-నన్-వత్ తఖిజూ-మిమ్-మఖామి-ఇబ్-రా-హీమ-ముసల్లా-వ-అహిద్ నా-ఇలా-ఇబ్-రాహీమ-వఇస్‌మా-ఈల-అన్-తహ్హి రా-బైతియ-లిత్‌తౌఇ-ఫీన వల్ ఆకి-ఫీన-వర్-రుక్క ఇస్-సుజూద్. 126. వఇజ్-ఖాల-ఇబ్‌రా-హీము-రబ్బిజ్-అల్-హాజా-బలదన్-ఆమిన న్-వర్-జుఖ్-అహ లహూ-మినస్-సమ-రాతి-మన్ ఆమన-మిన్-హుమ్ బిల్లాహి-వల్ యౌమిల్-ఆఖిరి-ఖాల-వమన్-కఫర-ఫ ఉమత్తి ఉహూ-ఖలీ-లన్ సుమ్మ-అజ్-తర్రుహూ-ఇలా-అజా-బిన్నారి-వ-బీ-సల్-మసీర్.

البقرة ٢ ٢٠ الٓمّٓ

وَلَنْ تَرْضٰى عَنْكَ الْيَهُوْدُ وَلَا النَّصٰرٰى حَتّٰى تَتَّبِعَ مِلَّتَهُمْ ؕ
قُلْ اِنَّ هُدَى اللّٰهِ هُوَ الْهُدٰى ؕ وَلَئِنِ اتَّبَعْتَ اَهْوَآءَهُمْ بَعْدَ
الَّذِيْ جَآءَكَ مِنَ الْعِلْمِ ۙ مَا لَكَ مِنَ اللّٰهِ مِنْ وَّلِيٍّ وَّلَا نَصِيْرٍ ﴿۱۲۰﴾
اَلَّذِيْنَ اٰتَيْنٰهُمُ الْكِتٰبَ يَتْلُوْنَهٗ حَقَّ تِلَاوَتِهٖ ؕ اُولٰٓئِكَ يُؤْمِنُوْنَ
بِهٖ ؕ وَمَنْ يَّكْفُرْ بِهٖ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْخٰسِرُوْنَ ﴿۱۲۱﴾ يٰبَنِيْٓ اِسْرَآءِيْلَ
اذْكُرُوْا نِعْمَتِيَ الَّتِيْٓ اَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَاَنِّيْ فَضَّلْتُكُمْ عَلَى الْعٰلَمِيْنَ ﴿۱۲۲﴾
وَاتَّقُوْا يَوْمًا لَّا تَجْزِيْ نَفْسٌ عَنْ نَّفْسٍ شَيْئًا وَّلَا يُقْبَلُ مِنْهَا
عَدْلٌ وَّلَا تَنْفَعُهَا شَفَاعَةٌ وَّلَا هُمْ يُنْصَرُوْنَ ﴿۱۲۳﴾ وَاِذِ ابْتَلٰٓى
اِبْرٰهٖمَ رَبُّهٗ بِكَلِمٰتٍ فَاَتَمَّهُنَّ ؕ قَالَ اِنِّيْ جَاعِلُكَ لِلنَّاسِ اِمَامًا ؕ
قَالَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِيْ ؕ قَالَ لَا يَنَالُ عَهْدِي الظّٰلِمِيْنَ ﴿۱۲۴﴾ وَاِذْ جَعَلْنَا
الْبَيْتَ مَثَابَةً لِّلنَّاسِ وَاَمْنًا ؕ وَاتَّخِذُوْا مِنْ مَّقَامِ اِبْرٰهٖمَ مُصَلًّى ؕ وَعَهِدْنَآ
اِلٰٓى اِبْرٰهٖمَ وَاِسْمٰعِيْلَ اَنْ طَهِّرَا بَيْتِيَ لِلطَّآئِفِيْنَ وَالْعٰكِفِيْنَ وَالرُّكَّعِ
السُّجُوْدِ ﴿۱۲۵﴾ وَاِذْ قَالَ اِبْرٰهٖمُ رَبِّ اجْعَلْ هٰذَا بَلَدًا اٰمِنًا وَّارْزُقْ
اَهْلَهٗ مِنَ الثَّمَرٰتِ مَنْ اٰمَنَ مِنْهُمْ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ ؕ قَالَ وَمَنْ
كَفَرَ فَاُمَتِّعُهٗ قَلِيْلًا ثُمَّ اَضْطَرُّهٗٓ اِلٰى عَذَابِ النَّارِ ؕ وَبِئْسَ الْمَصِيْرُ ﴿۱۲۶﴾

منزل ۱

120. యూదులుగాని నస్రానీలుగాని నీవు వారి మతము ననుసరించు నంతవఱకు వారు నిన్నుఁగూర్చిసంతోషపడరు. దేవుఁడు చూపిన మార్గమే సన్మార్గమని ఓ ముహమ్మదు! చెప్పుము. నీకు జ్ఞానముకలిగిన పిదపను నీవు వారి కోరికల ననుసరించినచో దేవుని (శిక్ష) నుండి నిన్ను రక్షించు స్నేహితుఁడు గాని సహాయుఁడు గాని ఎవఁడును లేఁడు. 121. మేము ఎవరికి గ్రంథము నొసంగితిమో వారు దానిని పఠింపవలసినట్లు పఠించుచున్నారు. అట్టివారే దానిని విశ్వసించువారు. ఎవరు దానిని తిరస్కరింతురో వారే నష్టము పొందువారు. 122. ఓ యిస్రాయీలు సంతతి వారలారా! నేను మీకుఁగావించిన ఉపకారములను సర్వలోకముల వారికంటె మీకిచ్చిన ఘనతను జ్ఞప్తికిఁదెచ్చికొనుఁడు. 123. మీరు పునరుత్థాన దినమునకు భయపడుఁడు. ఆ దినమున ఒకరికొకరు తోడుపడఁజాలరు. వారిబదులు స్వీకరింపఁబడదు. ఎవరి సిఫారసును వారికి లాభము కల్గింపదు. వారికెట్టి సహాయము లభింపదు. 124. ఇబ్రాహీమును అతని ప్రభువు అనేక విషయములలో పరీక్షింపఁగా అతఁడు వానిని పూర్తిచేసెను. అపుడు దేవుఁడు జనులందఱికిఁ గాను నిన్ను 'ఇమాము'గాఁ జేయుదును అని చెప్పఁగా నా సంతానములో కూడఁ (ఇమాములను) జేయుమని ఇబ్రాహీము అడిగెను. అపుడు దేవుఁడు నా వాగ్దానము దుర్మార్గులకు చెందదు అని పలికెను. 125. మేము కాబామసీదును జనులు కూడు చోటుగాను శాంతియుతమైన ప్రదేశముగాను చేసితిమి. మీరు ఇబ్రాహీము నిలుచుచోటును నమాజుస్థలముగాఁ జేసికొనుఁడు. ప్రదక్షిణము, ఏతికాఫ్, రుకూ, సజ్దా, చేయువారి కొఱకు నా గృహమును పరిశుద్ధముగా నుంచుఁడని మేము ఇబ్రాహీమునకును ఇస్మాయీలునకును ఆజ్ఞ నిచ్చితిమి. 126. ఇబ్రాహీము "ఓ నా ప్రభువా! ఈ స్థలమును శాంతియుతమైన పురముగాఁజేసి ఇందు నివసించువారిలో దేవునియందును తుది దినమందును విశ్వాసముగల వారికి ఫలముల ఆహారము నొసంగుము" అని చెప్పినపుడు "ఎవ్వరు అవిశ్వాసులగుదురో వారికిఁ గూడ కొంతలాభము అందఁజేసెదను. ఆ పిదప వారిని నరక బాధలోనికి నెట్టుదును. అది చాల చెడ్డ నివాసస్థలము" అని దేవుఁడు పలికెను.

127. వఇజ్-యర్-ఫుఉ-ఇబ్-రా.హీముల్-ఖవాఇద-
మినల్-బైతి-వఇస్-మాఈలు-రబ్బనా-తఖబ్బల్-మిన్నా-
ఇన్నక-అన్-తస్-సమీఉల్-అలీమ్. 128. రబ్బనా-వజ్-
అల్‌నా-ముస్-లిమైని-లక వ- మిన్-జుర్రీ-యతినా-
ఉమ్మతమ్ ముస్-లిమతల్-లక-వఅరినా-మనా-సికనా-
వతుబ్-అలైనా-ఇన్నక-అన్-తత్-తవ్వా-బుర్-రహీమ్.
129. రబ్బనా-వబ్-అస్-ఫీహిమ్-రసూలమ్-మిన్-హుమ్-
యత్-లూ-అలై-హిమ్-ఆయాతిక-వ-యు-అల్లిము-
హుముల్-కి తాబ-వల్‌హిక్-మత-వ-యుజక్కీ-హిమ్-
ఇన్నక-అన్‌తల్ అజీజుల్ - హకీమ్. 130. వ-మన్-యర్-
గబు-అమ్-మిల్లతి-ఇబ్-రాహీమ-ఇల్లా-మన్-సఫిహ-నఫ్-
సహూ-వల-ఖదిస్-తఫై-నాహు-ఫిద్-దున్ యా-వ-
ఇన్నహూ-ఫిల్-అఖి-రతి-లమినస్-సాలి-హీన్. 131.
ఇజ్‌ఖాల-లహూ. రబ్బుహూ-అస్-లిమ్-ఖాల-అస్-
లమ్‌తు-లి-రబ్బిల్ ఆలమీన్. 132. వ-వస్సా బిహా-ఇబ్-
రాహీము-బనీహి-వ-యఅ్-ఖూబు-యా-బనియ్యీ-
ఇన్నల్లా-హస్-తఫా-లకుముద్-దీన-ఫలా-తమూ-తున్న -
ఇల్లా-వఅన్-తుమ్-ముస్-లిమూన్. 133. అమ్-కున్-
తుమ్-షుహ-దాఅ-ఇజ్‌హజర-యఅ్-ఖూబల్-మౌతు-
ఇజ్-ఖాల-లి-బనీహి మా-తఅ్-బుదూన-మిమ్-బఅ్-దీ-
ఖాలూ-నఅ్-బుదు-ఇలా-హక వ-ఇలాహ-ఆబా-ఇక-ఇబ్-
రాహీమ-వఇస్-మా-ఈల-వ-ఇస్-హాఖ-ఇలా-హన్-
వాహిదన్-వనహ్‌ను-లహూ-ముస్-లిమూన్. 134. తిల్‌క
-ఉమ్మ-తున్-ఖద్-ఖలత్-లహా-మా-కసబత్-వ-లకుమ్-
మా-కసబ్-తుమ్-వలా-తుస్-అలూన-అమ్మా-కానూ-
యఅ్-మలూన్.

الٓمّٓ ۱ ۲۱ البقرة ۲

وَاِذْ يَرْفَعُ اِبْرٰهٖمُ الْقَوَاعِدَ مِنَ الْبَيْتِ وَاِسْمٰعِيْلُ ؕ رَبَّنَا تَقَبَّلْ مِنَّا ؕ
اِنَّكَ اَنْتَ السَّمِيْعُ الْعَلِيْمُ ۝۱۲۷ رَبَّنَا وَاجْعَلْنَا مُسْلِمَيْنِ لَكَ وَ
مِنْ ذُرِّيَّتِنَآ اُمَّةً مُّسْلِمَةً لَّكَ ۪ وَاَرِنَا مَنَاسِكَنَا وَتُبْ عَلَيْنَا ۚ
اِنَّكَ اَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيْمُ ۝۱۲۸ رَبَّنَا وَابْعَثْ فِيْهِمْ رَسُوْلًا
مِّنْهُمْ يَتْلُوْا عَلَيْهِمْ اٰيٰتِكَ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتٰبَ وَالْحِكْمَةَ وَ
يُزَكِّيْهِمْ ؕ اِنَّكَ اَنْتَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ۝۱۲۹ ع وَمَنْ يَّرْغَبُ عَنْ مِّلَّةِ
اِبْرٰهٖمَ اِلَّا مَنْ سَفِهَ نَفْسَهٗ ؕ وَلَقَدِ اصْطَفَيْنٰهُ فِى الدُّنْيَا ۚ
وَاِنَّهٗ فِى الْاٰخِرَةِ لَمِنَ الصّٰلِحِيْنَ ۝۱۳۰ اِذْ قَالَ لَهٗ رَبُّهٗٓ اَسْلِمْ ۙ
قَالَ اَسْلَمْتُ لِرَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ۝۱۳۱ وَوَصّٰى بِهَآ اِبْرٰهٖمُ بَنِيْهِ وَ
يَعْقُوْبُ ؕ يٰبَنِىَّ اِنَّ اللّٰهَ اصْطَفٰى لَكُمُ الدِّيْنَ فَلَا تَمُوْتُنَّ اِلَّا
وَاَنْتُمْ مُّسْلِمُوْنَ ۝۱۳۲ ؕ اَمْ كُنْتُمْ شُهَدَآءَ اِذْ حَضَرَ يَعْقُوْبَ
الْمَوْتُ ۙ اِذْ قَالَ لِبَنِيْهِ مَا تَعْبُدُوْنَ مِنْ بَعْدِىْ ؕ قَالُوْا نَعْبُدُ
اِلٰهَكَ وَاِلٰهَ اٰبَآئِكَ اِبْرٰهٖمَ وَاِسْمٰعِيْلَ وَاِسْحٰقَ اِلٰهًا وَّاحِدًا ۚۖ
وَّنَحْنُ لَهٗ مُسْلِمُوْنَ ۝۱۳۳ تِلْكَ اُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ ۚ لَهَا مَا كَسَبَتْ
وَلَكُمْ مَّا كَسَبْتُمْ ۚ وَلَا تُسْئَلُوْنَ عَمَّا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ۝۱۳۴

منزل ۱

127. ఇబ్రాహీమును ఇస్మాయీలును కాబామసీదు పునాదుల నెత్తుచు 'ఓ మా ప్రభువా!' మా 'పనిని' అంగీకరింపుము. నిశ్చయముగా నీవు వినువాఁడవు. సర్వము దెలిసిన వాఁడవు. 128. ఓ మా ప్రభువా! మమ్ము నీ విధేయులను గాఁజేయుము. మఱియు మా సంతానములో నొకసంఘమును నీకు విధేయులుగా నుండునట్లు చేయుము. కాబాయాత్రాధర్మములను మాకుఁదెలుపుము. మఱి మమ్ములను క్షమింపుము. నిశ్చయముగా నీవే క్షమాపణ అంగీకరించువాఁడవు దయాళువు. 129. ఓ మాప్రభువా! వీరిలోనుండియే నీ వాక్యములను వీరికై పఠించు నతఁడును వీరికి గ్రంథమును రహస్యము (సూక్ష్మములైన మతవిషయము)ల నేర్పునతఁడును వీరిని పరిశుద్ధులుగాఁజేయునతఁడును అగు ఒక ప్రవక్తను పంపుము. నిశ్చయముగా నీవే సర్వశక్తుడవు యుక్తి శాలివి" అని వేడిరి. 130. ఎవఁడు తనను అవివేకిగాఁజేసికొనునో వాఁడు దప్పనితరు లెవ్వరు ఇబ్రాహీముయొక్క మతమును వదలఁగలరు? నిశ్చయముగా మేము అతనిని ఇహలోకమున నెన్నుకొంటిమి. 131. అతఁడు పరలోకమునందు సత్పవర్తకులలోఁజేరినయాతఁడు. దేవుఁడు అతనితో నీవు విధేయత గలిగి యుండుమని చెప్పినపుడు నేను సర్వలోక ప్రభువునకు విధేయుడను అయితినని అతఁడు పలికెను. 132. ఈ విషయములనే ఇబ్రాహీము తన పుత్రులకు బోధించెను. యాఖూబుకూడను తన పుత్రులతో ఓ నా కుమారులారా! దేవుఁడు మీకొఱకు ఈ మతమును ఏర్పఱచెను. కావున మీరు ముసల్మానులు కాకుండ చావకుఁడు అని బోధించెను. 133. ఏమి యాఖూబునకు మరణము సమీపించినపుడు తన పుత్రులతో "నా తరువాత మీరు ఎవనిని పూజింతురు" అని అడుగఁగా వారు "నీ ప్రభువును నీతండ్రుడు (పెద్ద) లగు ఇబ్రాహీము ఇస్మాయీలు ఇస్‌హాఖుల యొక్క ప్రభువును అగు ఒక్క దేవునిని పూజింతుము. ఆతనికే విధేయులమైయుందుము" అని పలికి నపుడు మీరుంటిరా? 134. ఈ సంఘము గడచిపోయినది. వారు చేసినది వారి కొఱకే. మీరు చేసినది మీకొఱకే. వారు చేయుచున్న దానిఁగూర్చి మీరు ప్రశ్నింపఁబడరు.

135. వఖాలూ-కూనూ-హూదన్-ఔ నసారా-తహ్-తదూ-
ఖుల్-బల్-మిల్లత-ఇబ్-రాహీమ-హనీ-ఫన్-వమా-కాన-
మినల్-ముష్-రికీన్, 136. ఖూలూ - ఆమన్నా బిల్లాహి-
వమా-ఉన్-జిల-ఇలైనా-వమా-ఉన్-జిల ఇలా-ఇబ్-
రాహీమ-వఇస్-మాఈల-వఇస్-హాఖ-వయత్-ఖూబ-వల్-
అస్-బాతే-వమా-ఊతియ-మూసా వ ఈసా-వమా-
ఊతియన్ నబీ-యూన-మిర్-రబ్బిహిమ్-లా ను-ఫర్రిఖు-
బైన-అహ-దిమ్-మిన్ హుమ్-వ-న హ్ను-లహూ-ముస్-
లిమూన్. 137. ఫఇన్-ఆమనూ-బి-మిస్‌లి-మా-ఆమన్-
తుమ్ బిహీ-ఫఖ-దిహ్-తదౌ-వఇన్‌తవల్లౌ-ఫఇన్నమా-
హుమ్ ఫీ-షిఖా-ఖిన్-ఫస-యక్-ఫీక-హుముల్లా-హు-వ-
హువస్ సమీ-ఉల్-అలీమ్. 138. సిబ్ - గతల్లాహి-వమన్-
అహ్-సను-మినల్లాహి-సిబ్-గతన్-వ-నహ్ను-లహూ-
ఆబిదూన్. 139. ఖుల్-అతు-హాజ్జూ-ననా-ఫిల్లాహి-
వహువ- రబ్బునా-వరబ్బు-కుమ్-వలనా-అత్-మాలునా-
వ-లకుమ్-అత్-మా-లుకుమ్-వ-నహ్ను లహూ-ముఖ్
లిసూన్. 140. అమ్-తఖూలూన-ఇన్న-ఇబ్-రాహీమ-
వఇస్-మా-ఈల-వఇస్-హాఖ-వయత్-ఖూబ-వల్-అస్-
బాతే-కానూ-హూదన్-ఔ-నసారా-ఖుల్-అ-అన్-తుమ్-
అత్-లము-అమిల్లాహు వమన్-అజ్-లము-మిమ్మన్-
కతమ-షహా-తదన్-ఇన్-దహూ మినల్లాహి-వ-మల్లాహు-
బి-గాఫిలిన్-అమ్మా-తత్-మలూన్. 141. తిల్‌క-
ఉమ్మతున్-ఖద్-ఖలత్ లహా-మా-కసబత్-వ-లకుమ్-
మా-కసబ్-తుమ్-వలా-తుస్-అలూన-అమ్మా-కానూ-
యత్-మలూన్.

الٓمّٓ ١ — ٢٢ — البقرة ٢

وَقَالُوْا كُوْنُوْا هُوْدًا اَوْ نَصٰرٰى تَهْتَدُوْا ؕ قُلْ بَلْ مِلَّةَ اِبْرٰهٖمَ
حَنِيْفًا ؕ وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِيْنَ ﴿١٣٥﴾ قُوْلُوْٓا اٰمَنَّا بِاللّٰهِ وَمَآ اُنْزِلَ
اِلَيْنَا وَمَآ اُنْزِلَ اِلٰٓى اِبْرٰهٖمَ وَاِسْمٰعِيْلَ وَاِسْحٰقَ وَيَعْقُوْبَ وَ
الْاَسْبَاطِ وَمَآ اُوْتِىَ مُوْسٰى وَعِيْسٰى وَمَآ اُوْتِىَ النَّبِيُّوْنَ مِنْ
رَّبِّهِمْ ۚ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ اَحَدٍ مِّنْهُمْ ۖ وَنَحْنُ لَهٗ مُسْلِمُوْنَ ﴿١٣٦﴾ فَاِنْ
اٰمَنُوْا بِمِثْلِ مَآ اٰمَنْتُمْ بِهٖ فَقَدِ اهْتَدَوْا ۚ وَاِنْ تَوَلَّوْا فَاِنَّمَا
هُمْ فِىْ شِقَاقٍ ۚ فَسَيَكْفِيْكَهُمُ اللّٰهُ ۚ وَهُوَ السَّمِيْعُ الْعَلِيْمُ ﴿١٣٧﴾ ؕ
صِبْغَةَ اللّٰهِ ۚ وَمَنْ اَحْسَنُ مِنَ اللّٰهِ صِبْغَةً ۫ وَّنَحْنُ لَهٗ
عٰبِدُوْنَ ﴿١٣٨﴾ قُلْ اَتُحَآجُّوْنَنَا فِى اللّٰهِ وَهُوَ رَبُّنَا وَرَبُّكُمْ ۚ وَلَنَآ
اَعْمَالُنَا وَلَكُمْ اَعْمَالُكُمْ ۚ وَنَحْنُ لَهٗ مُخْلِصُوْنَ ﴿١٣٩﴾ اَمْ تَقُوْلُوْنَ
اِنَّ اِبْرٰهٖمَ وَاِسْمٰعِيْلَ وَاِسْحٰقَ وَيَعْقُوْبَ وَالْاَسْبَاطَ كَانُوْا
هُوْدًا اَوْ نَصٰرٰى ؕ قُلْ ءَاَنْتُمْ اَعْلَمُ اَمِ اللّٰهُ ؕ وَمَنْ اَظْلَمُ
مِمَّنْ كَتَمَ شَهَادَةً عِنْدَهٗ مِنَ اللّٰهِ ؕ وَمَا اللّٰهُ بِغَافِلٍ
عَمَّا تَعْمَلُوْنَ ﴿١٤٠﴾ تِلْكَ اُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ ۚ لَهَا مَا كَسَبَتْ وَلَكُمْ
مَّا كَسَبْتُمْ ۚ وَلَا تُسْـَٔلُوْنَ عَمَّا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴿١٤١﴾ ع ١٦ ١٢ ١٦

منزل ١

135. మీరు యూదులో లేక నస్రానీలోకండు. మీరు సన్మార్గము పొందుదురు అని వారు చెప్పుదురు.
అట్లుకానేరదు. మేము ఇబ్రాహీము యొక్క స్థిరమైన మతమును అనుసరింతుము. ఆయన విగ్రహారాధకులలో
చేరిన యాతఁడు కాఁడు అని ఓ ముహమ్మదు! చెప్పుము. 136. మేము దేవునిని మాకు నొసంగబఁడిన దానిని
ఇబ్రాహీమునకును ఇస్మాయీలునకును ఇస్ హాఖునకును యాఖూబునకును అతని కుమారులకును మూసాకును
ఈసాకును ఇతర ప్రవక్తలకును వారి ప్రభువునుండి ఒసంగఁబడిన దానిని విశ్వసించితిమి. వారిలో నెవరి మధ్యను
భేదము పాటింపము. మేము దేవునకే విధేయులము అని పలుకుఁడు. 137. వారు కూడా మీరు విశ్వసించినట్లు
విశ్వసించినచో సన్మార్గము పొందిన వారగుదురు. వారు తిరిగిపోయినచో విరోధము వహించినవారు. కావున వారి
నుండి రక్షించుటకు నీకు దేవుఁడు చాలును. అతఁడే వినువాఁడు, సర్వము తెలిసినవాఁడును. 138. మేము దేవుని
(మత) రంగును స్వీకరించితిమి. దేవుని (మత) రంగు కన్న నెవరిరంగు శ్రేష్టమైనది! మేము అతనినే పూజించు
వారలము. (అని ఓ ముసల్మానులారా! పలుకుఁడు). 139. ఏమి మీరు మాతో దేవుని విషయమున వాదించుచున్నారా!
అతఁడు మాకును ప్రభువు. మీకును ప్రభువు మాకర్మములు మాకును, మీ కర్మములు మీకును. మేము దేవుని
వారలము మాత్రమే అని ఓ ముహమ్మదు! పలుకుము. 140. ఏమి మీరు, ఇబ్రాహీమును ఇస్మాయీలును ఇస్‌హాఖును
యాఖూబును అతని పుత్రులును యూదులుగా లేక నస్రానీలుగా నుండిరి అని పలుకుచున్నారా? మీరు ఎక్కువ
తెలిసినవారా? లేక దేవుఁడా? దేవుని వద్దనుండి రుజువు అయిన సాక్ష్యమును దాఁచిన వానికన్న ఎక్కువ
దుర్మార్గుఁడెవఁడు? మీరు చేయు దానిఁగూర్చి దేవుఁడు అజాగ్రత్తగలేఁడు. 141. ఆ జనులు గడచిపోయిరి.వారు
చేసినది వారి కొఱకే, మీరు చేసినది మీకొఱకే, వారు చేయుచున్న దానిఁగూర్చి మీరు ప్రశ్నింపఁబడరు.